DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 187. Sobota, 23 Sierpnia (4 Września). 1869 r.

Rok 6.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2;—miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. - Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 23 Sierpnia (4 Września).

Ordery. — Najjaśniejszy Pan, w dowód szczególnego zadowolenia, w dniu 8 sierpnia raczył udzielić ordery: św. Anny 2-ej kl. z koroną Cesarską — naczelnikowi domu handlowego w Paryżu „Hottinger i komp." baronowi Rudolfowi *Hottingerowi*; tenże order 2-ej kl. bez korony — głównemu dyrektorowi kantoru eskontowego w Paryżu, Alfonsowi *Pinard*, i św. Stanisława 2-ej kl. — jeneralnemu sekretarzowi kantoru eskontowego w Paryżu, Wiktorowi *Borie*. *(Gon. Urzęd.)*

Najwyższe podziękowanie. — Obywatel poczesny Piotr Gubonin złożył do dyspozycji naczelnika gubernji orłowskiej 10,000 rs. na meljoracje miasta Orła. Na doniesienie o tem ministra spraw wewnętrznych, Najjaśniejszy Pan, w d. 7 b. sierpnia Najwyżej pelecić raczył oświadczyć Guboninowi podziękowanie za tę ofiarę. *(Tamże)*.

Najwyższe zezwolenie. — Najjaśniejszy Pan, na skutek najpoddanniejszego przedstawienia ministra oświecenia publicznego, w dniu 3 czerwca r. b. Najwyżej dozwolił naczelnikowi dyrekcji szkolnej łodzkiej, radcy dworu Bergowi i profesorowi nadzwyczajnemu szkoły głównej warszawskiej Struwemu, przyjąć tytuły: pierwszemu — członka cesarskiej akademji leopoldyno-karolinskiej badaczów natury, członka-korespondenta akademji stanisławowskiej w Nancy i cesarsko-królewskiego geologicznego zakładu w Wiedniu; a drugiemu — członka-korespondenta krakowskiego towarzystwa uczonych, a to z wyraźnym obowiązującym dotąd warunkiem, aby pomienione osoby znosiły się z zagranicznemi towarzystwami uczonych za pośrednictwem swej władzy i przez kancelarję kuratora okręgu naukowego warszawskiego. *(Okól.okr. nauk. wars.)*

Prerogatywy nauczycieli. — Ministerstwo oświecenia publicznego, zgodnie z wnioskiem ministra skarbu, uznawszy za niewłaściwe rozciąganie do nauczycieli szkół elementarnych w Królestwie Polskiem, rodem z Rosji, mocy przepisów z dnia 30 lipca 1867 r. o prerogatywach urzędników ruskiego pochodzenia, znajdujących się w gubernjach Królestwa Polskiego, upoważniło kuratora okręgu naukowego warszawskiego do czynienia w potrzebnych razach do ministerstwa przedstawień o tych z pomienionych nauczycieli, którzy przez gorliwą i pożyteczną służbę zasługują na względ władzy, celem wyjednania dla nich nagrody pieniężnej lub wsparcia, z funduszu wyznaczonego na szkoły elementarne w okręgu naukowym. *(Tamże)*.

Koszta podróży mające się opłacać dozorczyniom szkół żeńskich. Najwyżej zatwierdzona 4-go lipca uchwała komitetu do spraw Królestwa Polskiego postanawia: aby nadzorczyniom gimnazjów i progimnazjów żeńskich w okręgu naukowym warszawskim, i ochmistrzyni szkoły żeńskiej chołmskiej, pochodzenia ruskiego, przy zanominowaniu ich na te posady, wypłacane były przejezdne pieniądze na *dwa* konie, i koszta podróży, podług uznania ministra oświecenia publicznego, w ilości do *pięciuset* rubli, z wyznaczonego na ten cel funduszu, na zasadzie najwyżej zatwierdzonych 30 lipca 1867 r. przepisów, o prerogatywach urzędników ruskiego pochodzenia znajdujących się w gubernjach Królestwa Polskiego. *(Tamże.)*

Delegacja. Z polecenia kierującego ministerstwem oświecenia publicznego, odebranego przez telegraf 9 lipca r. b., naczelnik dyrekcji szkolnej łodzkiej, Ernest von Berg, delegowany został w interesach służbowych do Petersburga i Moskwy na dni 28. *(Tamże.)*

Komisja Rządowa Sprawiedliwości — ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem na 306 posiedzeniu swem w dniu 11 (23) Lipca r. b. odbytem, zapisy sum Rs. 300, na uposażenie szpitala powiatowego w mieście Mławie i Rs. 300 na rzecz kościoła parafjalnego w Uniecku, przez niegdy Łukasza Goszczyńskiego, testamentem na dniu 18 Lutego 1862 r. prywatnie sporządzonym, a następnie formalnie ogłoszonym, poczynione — w myśl Art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w samym testamencie bliżej oznaczonymi, zatwierdził.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, podaje do powszechnej wiadomości, że w myśl przepisu art. 188 prawa o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem z r. 1825, tudzież postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 18 (30) Czerwca 1827 r., odbyć się ma w dniu 3 (15) Września r. b. ogólne zebranie posiadaczy Listów Zastawnych, w celu wyboru Prezesa i czterech Radców Komitetu właścicieli Listów Zastawnych w miejsce wychodzących z urzędowania. Każdy z posiadaczy Listów Zastawnych, któremu wedle art. 189 prawa o Towarzystwie Kredytowem Ziemskiem z roku 1825 służy wolność głosowania na ogólnem zebraniu, zgłosić się winien w dniach 29 Sierpnia (10 Września), 1 (13) i 2 (14) Września r. b. do biura Dyrekcji Głównej dla uzyskania biletu wnijścia do wielkiej sali zebrań w gmachu Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w której wybory odbywać się będą, a to w godzinach od 9-ej z rana do 1-ej z południa i wymienić imię, nazwisko i zamieszkanie swoje, oraz złożyć książeczkę legitymacyjną, jeżeli w Warszawie zamieszkały, lub inny dowód legitymacyjny, jeżeli zamieszkanie jego jest na prowincji, tudzież okazać Listy Zastawne w ilości nadającej prawo do głosowania i podać wykaz własnoręcznie podpisany, obejmujący litery i numera tychże Listów Zastawnych. Po przekonaniu, że zgłaszającemu się służy prawo głosowania, wydanym mu zostanie bilet wnijścia przez Delegowanego Członka Dyrekcji Głównej

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

XVII.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 185).

Norbert namyślił się przez chwilę i rzekł:

— Słuchaj dziewczyno... jeżeli potrafisz milczyć i zapomnić... to dzisiejsza obecność w ogrodzie przyniesie ci szczęście...

— O! będę milczała j. o. panie! choćby mnie upiekli żywcem nie pisnę słowa nikomu, klnę się na Matkę Boską i na Przenajświętszy Sakrament!

— Dobrze. Jeżeli dotrzymasz tej przysięgi, będziesz szczęśliwą: jutro dostaniesz dużą sumę pieniędzy, powrócisz w swoje strony rodzinne i pójdziesz tam za mąż za jakiego dzielnego chłopca, który ci się podoba...

— Czy podobna? o Boże!

— Tak będzie jak powiedziałem. Teraz wracaj do swego mieszkania i śpij—jutro, mój stary kamerdyner Jan powie ci co masz czynić — pamiętaj być mu posłuszną jakby mnie samemu.

Karolina zaczęła płakać i śmiać się z radości, obejmując za kolana Norberta, który dodał jeszcze:

— Wierzę, że mi dochowasz tajemnicy — bo od tego zależy twój dobry byt w życiu, a gdybyś kiedykolwiek wymówiła się choćby z słówkiem tylko, zginiesz! Rozumiesz, że taki jak ja człowiek, wszystko zrobi co zechce. No, ruszaj już sobie i dopóki nie zobaczysz się z Janem milcz i ukrywaj swoją radość.

Dwie potężne bronie: interes i bojaźń, stały na straży tajemnicy księcia. Wierzył on, że Karolina Schimel przysięgła szczerze w tej chwili i że postanowiła dotrzymać przysięgi, lecz myśl że odtąd jego honor i życie zostaną na łasce jednej prostej dziewki, że musi wypełnić każde jej żądanie, najniepodobniejsze nawet, że nakoniec ta kobieta może kiedyś pod wpływem trunku lub głupoty, wygadać się, lub nawet sprzedać drożej tajemnicę—nurtowała mózg Norberta.

Teraz już cztery osoby będą wiedzieć o wszystkiem: osoba nieznana, która napisała ów list bezimienny, Karolina Schimel, księżna i Jan, którego wtajemniczyć zamierzył... Cztery osoby!.. gdy jedna tylko już zgubić go mogła...

Lecz nie była to pora do rozmyślań i troski — służący mogli powrócić z wesela—trzeba było spieszyć się.

Norbert powrócił do pałacu i udał się do pokoju księżnej.

Mniemał że zastanie ją zemdloną, wpół martwą, że będzie musiał zanieść ją do łóżka... Omylił się zupełnie.

Zastał Marję siedzącą w fotelu przy kominku — była okropnie blada, a suchy blask jakiś świecił w jej oczach.

Gdy Norbert wszedł, podniosła się i wlepiła weń spojrzenie tak wymowne, że książę zmięszany, opuścił głowę na piersi.

Lecz podniósł ją natychmiast oburzony i zawstydzony swoją słabością.

— Pomściłem mój honor, rzekł z gorzkim uśmiechem. Pan margrabia de Croisenois już nie żyje. Zabiłem pani kochanka...

Marja przygotowała się na tę wiadomość—nie poruszyła się nawet—tylko oczy jej zabłysły dzikszym wyrazem a głosem spokojnym w którym czuć było najwyższą pogardę, odpowiedziała:

— Mylisz się pan — margrabia de Croisenois — Jerzy... nie był moim kochankiem.

— Oh! możesz sobie pani oszczędzić kłamstwa— nie pytam ją o nic zgoła.

Pełna godności i spokoju postawa księżnej przywodziła do rozpaczy Norberta, który napróżno usiłował gorzkiemi słowy i urąganiem nawet, podniecać gniew Marji.

— Powiedziałam prawdę, rzekła znowu—bo i pocóż miałabym kłamać, teraz zwłaszcza, gdy nie mam już nic do stracenia? Chcesz pan wiedzieć całą prawdę?... powiem ci więc że nie bez mojej wiedzy Je-

z oznaczeniem liczby kresek, do jakiej udowodni prawo. Bilet rzeczony służyć może tylko osobie na nim wyrażonej, a przy oddawaniu go wchodząc na zebranie okazać należy i wyż wspomniany dowód legitymacyjny.

W rozkazie p. o. Warszawskiego Ober - Policmajstra do Policji Wykonawczej za Nr. 234 wydanym, zamieszczono: Dostrzegłem, że niektórzy z kataryniarzy zatrzymują się dla grania na trotuarach, a także, że pomimo niejednokrotnych rozporządzeń, po chodnikach noszone bywają różnego rodzaju kosze, konwie z wodą i inne ciężary, utrudniające cyrkulację przechodzącym. Zalecam przeto służbie policyjnej, ścisłe dopilnowanie, ażeby kataryniarze nie zatrzymywali się w miejscach, w których tamowaliby przejście lub przejazd, jako też, aby po trotuarach żadnych ciężarów nie noszono.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 23 Sierpnia (4 Września).

Obawy o zdrowie cesarza Napoleona uspokoiły się w Paryżu i oczekują na jego przybycie do stolicy. Tymczasem śledztwo, jakie zostało polecone dla wykrycia sprawców pogłosek o niebezpiecznym stanie cesarza, zostało zaniechane, gdyż zrozumiano, że choroba cesarza w istocie chwilowo była dość głośna do wywołania obaw, i przyznają teraz, że nietylko popłoch na giełdzie był usprawiedliwiony, ale że można nawet dziwić się, że kursa papierów stosunkowo tak dobrze się trzymały. Tymczasem bezzwłoczne obawy zupełnie minęły i nawet pesymiści nie przewidują na teraz niebezpieczeństwa. — W senacie francuzkim rozpoczęły się rozprawy nad projektem uchwały senatu. Z mówców którzy zabierali głos, dotąd najbardziej odznaczył się książę Napoleon, który w energicznej mowie domagał się rozleglejszych reform i oprócz wymienionych w wczorajszym naszym telegramie żądań, domagał się większej swobody prasy i zgromadzeń publicznych. Minister spraw wewnętrznych, p. Forcade la Roquette, oświadczył, że rząd nie podziela widoków księcia Napoleona co do nadania większych atrybucij senatowi i co do wybieralności merów.

Pomiędzy dziennikami berlińskiemi a wiedeńskiemi toczy się dość zgryźliwa polemika z powodu oznajmienia przez *Nordd. Allg. Ztg.*, że przez ostatnią notę p. Beusta, zamknięta została wymiana depesz pomiędzy dwoma dworami.

W Hiszpanji występuje znów na jaw kwestja tronowa. *Imparcial* przemawia za kandydaturą do tronu księcia Tomasza Genueńskiego, utrzymując, że takowa ma znaczne widoki, i radzi kortezom, aby uchwaliły prawo stanowiące, że monarcha jest pełnoletni mając 16 lat wieku. *Ind. belge* nie podziela zdania *Imparciala* co do widoków księcia Genueńskiego, zaprzecza pogłosce jakoby jenerał Prim podczas pobytu swego w Paryżu, miał naradę z posłem włoskim w przedmiocie tej kandydatury i dodaje, że rządowi tymczasowemu wcale nie jest pilno załatwić tę sprawę.

W Irlandji pomimo uchwalenia bilu znoszącego tam kościół panujący i pomimo zapowiedzianego wniesienia do parlamentu bilu dla uregulowania stosunków agraryjnych, stan rzeczy nie polepszył się i donoszą o dwóch nowych popełnionych morderstwach.

W Stanach Zjednoczonych usilują ciągle przesyłać posiłki powstaniu na w. Kubie, lecz czujność tamtejszego rządu nie słabnie i w Filadelfji znów zasekwestrowano statek, który miał przewieźć oddział flibustjerów na wyspę Kubę.

Wiadomości telegraficzne

* *Moskwa, 19 (31) sierpnia.* Dziś przybył tu drogą żelazną riazańską i wyjechał do Petersburga Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy. — Otrzymano tu wiadomość, że w pobliżu Niższego Nowogrodu pali się znana z swego handlu zbożowego wieś Łyskowo. Pożar wszczął się wczoraj o godz. 8-ej rano. (*Wiest'*)

* *Carskie Sioło, 19 (31) sierpnia.* Dziś, o god inie 7-ej wieczór, wyjechał ztąd pociągiem nadzwyczajnym do Ługi, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz. (*Tamże*).

* *Odesa, 19 (31) sierpnia.* Kurs weksłów trzymiesięcznych, na Londyn 7 rs. 93 kop. za 1 funt. ster. (*Tamże*).

* *Berlin, 1 września (20 sierpnia). Prov. Correspondenz* donosi: Król wraca z Homburga 3-go b.m. i udaje się 5-go do Szczecina, gdzie pobyt i odbycie manewrów potrwają do 8-go; następnie król znajdować się będzie od 9-go do 11-go na ćwiczeniach wojsk w Stargardzie. Dnia 11-go po południu nastąpi wyjazd do Królewca, gdzie pobyt trwać będzie od 12-go do 15-go. Ztamtąd jego królewska mość pojedzie do Elbląga, gdzie zabawi do 17-go; później odwiedzi hrabiego Dohna-Schlobitten, a 18-go wraca do Berlina. (*Wolffs T. B.)*

* *Madryt, 31 (19) sierpnia. Imparcial* zaprzeczając zdaniu dziennika *Epoca* utrzymuje, że rada municypalna Madrytu nie zużytkowała jeszcze pożyczki zagranicznej. Ma ona jeszcze do rozporządzenia trzydzieści dziewięć i pół miljona realów, czyli przeszło połowę zaciągniętej pożyczki, a kupony mają zapewniony kurs do 15 grudnia. — *Imparcial* powiada, że wiadomość o wkroczeniu Estartusa do Hiszpanji, którą podał wczorajszy telegram, wymaga potwierdzenia, i przypomina, że o tem wkroczeniu donoszono już mylnie po kilka razy. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Madryt, 1 września (20 sierpnia). Imparcial* donosi, że kandydatura tronowa księcia Genui ma największe widoki i radzi kortezom, aby pełnoletność monarchy oznaczyli na wiek lat 16-u. (*Wolffs T. B.*).

* *Nowy Jork, 31 (19) sierpnia.* Obiega znowu pogłoska o kupnie w. Kuby przez jej mieszkańców z pomocą Stanów Zjednoczonych. Do tego czasu hiszpanie nie powzięli jeszcze żadnej pod tym względem decyzji. Na w. Kubie prowadzi się ciągle walka, bez żadnego rezultatu. (*Biur. Reut.*)

* (Otwarcie szkoły). W dyrekcji radomskiej, wsi Szadkowicach, gminie Kuniczki, powiecie opoczyńskim, otwartą została szkoła elementarna rządowa, na utrzymanie której przeznaczono 96 rsr. 70$^1/_2$ kop. rocznie, oprócz domu i trzech morgów gruntu.

* (Otwarcie i zamknięcie zakładów naukowych prywatnych). Dnia 3 czerwca pozwolono, utrzymującej prywatną szkołę elementarną żeńską w mieście Warszawie, Józefinie Madejskiej, otworzyć z początkiem roku szkolnego drugą klasę w utrzymywanej przez nią szkole, z warunkiem, aby wykład wszystkich przedmiotów w obu klasach tej szkoły odbywał się w języku ruskim. — Tegoż dnia: Markusowi Mantinbandowi, otworzyć i utrzymywać w mieście Warszawie prywatną szkołę elementarną żydowską, z warunkiem, aby wykład w niej wszystkich przedmiotów odbywał się w języku ruskim. — Dnia 7-go czerwca: utrzymującej prywatną szkołę elementarną żydowską żeńską, w mieście Warszawie, Fryderyce Librecht, otworzyć z początkiem roku szkolnego drugą klasę w utrzymywanej przez nią szkole, z warunkiem aby wykład wszystkich przedmiotów w obu klasach tej szkoły odbywał się w języku ruskim. — Dnia 10-go czerwca: Anieli Gizińskiej, otworzyć i utrzymywać w mieście Warszawie prywatną szkołę elementarną, z warunkiem, aby w niej wykład wszelkich przedmiotów odbywał się w języku ruskim.—Dnia 25-go czerwca: zamknięte zostały prywatne zakłady naukowe żeńskie, utrzymywane w mieście Kielcach, 4-klasowy, przez p. Rybicką, 2-klasowy, przez p. Kasprzykowską, i szkoła elementarna żeńska, utrzymywana w m. Grodzisku, przez Marję Duszyńską. — *Wydano świadectw* na stopień nauczycieli i nauczycielek domowych 9, i na stopień nauczycieli i nauczycielek elementarnych 14.

* (Kuchnia wojenno-pochodna). W korrespondencji *Inwalida Ruskiego*, z Warszawy z dnia 14-go sierpnia piszą między innemi: „Przy przewożeniu wojsk po drogach żelaznych na znacznej odległości, ciągle okazywała się niemożność zaopatrzenia żołnierzy w gorącą strawę podczas samego ich przejazdu po drogach żelaznych. Wiadomo, że w takich razach zawsze wydawane są ludziom na ręce pieniądze na żywność. Kwestja co do rozstrzy-

---

rzy przybył tu dzisiejszej nocy. Sama mu naznaczyłam schadzkę i dałam klucz od fórtki...

— Pani!

— Wszedł on tu na chwilę przed panem, a wszedł po raz pierwszy dopiero... Lecz Jerzy posiadał zbyt szlachetną duszę aby mnie zniesławiać; gdy zastałeś go pan klęczącego u nóg moich, ten nieszczęśliwy błagał mię abym uciekła z nim razem. Nie chciałam wypełnić tej próby i źle uczyniłam. Teraz albowiem moglibyśmy już być daleko i w ukryciu prowadzić życie szczęśliwe, pełne wzajemnej miłości... Lecz, dodała po chwili, zapalając się coraz bardziej, mylisz się pan sądząc żeś zabił Jerzego... On żyje w mem sercu i żyć tam będzie zawsze, opromieniony światłem nieograniczonego uwielbienia mojego!...

— Ach! zawołał z wściekłością Norbert, strzeż się pani! albo...

— Albo i mnie zamordujesz?... uczyń to, niedbam o życie bez Jerzego. Śmiało, mości książę! uderz! rozłączyłeś mnie ze wszystkiem co kochałam na ziemi, wiedz przeto, że upadając pod ciosem twoim, będę panu dziękować żeś mię połączył z Jerzym na lepszym świecie, w którym ciebie nie będzie!

Norbert słuchał tej mowy zdumiony, wzruszony do głębi widokiem tej kobiety przeistoczonej zupełnie. Księżę, który uważał swą żonę za istotę cichą i pospolitą, teraz zobaczył nagle przed sobą wzniosłą poświęceniem, pałającą namiętnością kobietę. Czarowna jej piękność jaśniała jakby nadziemskim blaskiem, cała postać drżała rozkosznie, odwaga i zapał tryskały promieniami z oczu, a ogromne zwoje czarnych jak heban włosów rozrzuconych w nieładzie, ciskały iskry za każdem poruszeniem głowy.

Jakże blado przy tym żywym posągu namiętności, wyglądało teraz Norbertowi wspomnienie Djany, tej blondynki jasnej, z oczami stalowego koloru, dla której miłość była tylko igraszką lub walką!

Teraz zrozumiał że uganiał się dotąd napróżno za cieniem gdy istotne szczęście znudziło się oczekując nań w domu.

Cóżby dał za to żeby wymazać całą przeszłość z pamięci swojej i z serca Marji!

Dziwaczna, niedorzeczna myśl, że ona może mu przebaczyć jeszcze, zaświtała w jego głowie.

Pod wpływem takiej myśli podszedł ku żonie z wyciągniętemi rękami i wyjąkał:

— Marjo!.. Marjo!..

Zatrzymała go spojrzeniem nielitościwej pogardy i zawołała:

— Zakazuję panu nazywać mnie Marją.

Norbert nie odpowiadając począł się zbliżać na nowo, gdy księżna nagle wydała krzyk straszliwy wołając:

— Okropność!.. ten człowiek ma krew Jerzego na rękach!..

Norbert zatrzymał się i spojrzał po sobie—Marja powiedziała prawdę:

Cała dłoń lewej ręki księcia zbroczona była krwią a duże jej plamy czerwieniły się także na mankiecie jego koszuli.

Widok ten zgnębił go prawie—a przecież, jeszcze raz odważył się wyciągnąć rękę ku żonie z gestem błagalnym.

Księżna za całą odpowiedź wskazała mu drzwi.

— Odejdź pan! zawołała głosem dźwięcznym i pełnym energji — odejdź! Możesz być spokojnym. Zachowam tajemnicę twej zbrodni — lecz nic więcej nad to nie śmiej pan żądać odemnie... Pamiętaj, mości książę, że pomiędzy nami jest trup i że nienawidzę pana!

Wszystkie furje szaleństwa i zazdrości, szarpały serce Norberta. Croisenois umarły, jeszcze tryumfował nad nim... Spojrzał na księżnę okiem mściwem i rzekł z piekielną goryczą:

— A ty pani, pamiętaj także że jestem twoim mężem; że należysz do mnie i że mogę zamienić w bolesną torturę każdą chwilę twojego życia. Postaram się przypomnieć ci to wszystko wkrótce. Jutro rano o godzinie dziesiątej przyjdę tu... Do widzenia!

I wybiegł szybko z pałacu, ścigany jękiem zegaru, który w tej chwili wybił drugą godzinę z północy.

Przyszedłszy na plac Inwalidów, zastał żołnierza na miejscu gdzie go zostawił, przeprowadzającego powoli zniecierpliwionego już Romulusa.

— Do stu kartaczów! mój panie, ozwał się spo-

gnięcia najdogodniejszego sposobu zaopatrywania w gorącą strawę niższych stopni, przewożonych po drodze żelaznej, zajmowała ciągle komitet o transportowaniu wojsk drogami żelaznemi i wodą, który w ostatnich czasach, uznał za konieczne przysposobić jeden z krytych wagonów towarowych, w sposobie próby, do gotowania w nim żywności dla ludzi podczas samego biegu pociągów. Wykonanie tego projektu, komitet, z polecenia ministra wojny, poruczył mechanikowi głównemu i naczelnikowi warsztatów dróg żelaznych warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgowskiej, p. Bassonowi, byłemu inżynierowi wojennemu wojsk hanowerskich, i znanemu specjaliście w swej rzeczy, do rozporządzenia którego w początku czerwca oddany został jeden wagon towarowy drogi żelaznej st. petersburgsko-warszawskiej, celem urządzenia w nim kuchni wojenno-pochodnej. P. Basson bezzwłocznie przystąpił do robót dla urządzenia poruczonej mu kuchni w swych warsztatach znajdujących się w Warszawie, i w pierwszych dniach sierpnia kuchnia pochodna była już zupełnie gotową, a onegdaj odbywano w niej próby na drodze żelaznej. Przy dokonanej próbie rezultaty nowo wynalezionej kuchni pochodnej dla dróg żelaznych okazały się świetnemi. W jednym z kotłów gotowane kartofle, wsypane do zimnej wody, a w 23 minut po wpuszczeniu pary do kotła, kartofle były już zupełnie ugotowane, a obiad z mięsem w gorącej wodzie będzie można przygotowywać prędzej jak w dwie godziny. Przy takiej zatem kuchni, z czterema kotłami, w ciągu sześciu godzin i z jednym korcem węgla kamiennego, można przygotować obiad gorący dla całego pułku, przyczem ruch pociągu wcale się nie wstrzymuje; woda zaś bez produktów zagotowywa się w kotle w dziesięć minut. Podług opowiadania p. Bassona, później, przy urządzeniu kuchni w innych wagonach, postara się nadać większą grubość kotłom z blachy żelaznej, skutkiem czego uzyska się możność jeszcze szybszego przygotowania pokarmu, gdyż grube ściany kotłów zewnętrznych będą w stanie wytrzymywać znacznie większe ciśnienie gorącej pary, a przy zwiększeniu się jej ściśliwości, pokarmy będą dogotowywały się prędzej. Wreszcie należy tu jeszcze wspomnieć o tem, że p. Basson zwrócił także swą uwagę i na ekonomiczną stronę kwestji. Przysposobienie wagonu towarowego krytego na cztery kuchnie, razem z kotłem parowym, rezerwoarem do zimnej wody i innemi drobiazgami, będzie kosztowało ogółem tylko około 600 rsr., a jeśli zamówione u niego zostanie przysposobienie kilku wagonów do kuchni pochodnych, wówczas każde takie urządzenie (przy dziesięciu zamówionych wagonach) będzie kosztowało około 500 rsr.

* (Loterja fantowa). Warszawskie towarzystwo dobroczynności poruczyło nam podać do wiadomości powszechnej, że z powodu niezwrócenia przez kolektorów na prowincji zamieszkałych i osoby prywatne biletów nierozprzedanych do loterji fantowej 60-tysięcznej pomimo kilkakrotnych wezwań, ciągnienie tejże loterji odroczone zostało ostatecznie do dnia 4 (16) b. m. i r., w którym to dniu bezzwłocznie odbędzie się w sali głównej władz towarzystwa kredytowego ziemskiego. Osoby przeto posiadające bileta powierzone im do rozprzedaży, raczą takowe lub gotowiznę za nie zwrócić najdalej do dnia 1 (13) września r. b., gdyż po upływie tego czasu uważane będą jako rozprzedane. W końcu towarzystwo ma honor nadmienić, że biletów do tej loterji nabyć można w gmachu resursy kupieckiej, gdzie jest urządzoną wystawa, oraz w kancelarji towarzystwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście do dnia ciągnienia.

* (Stowarzyszenie spożywcze „Merkury"). Od dnia jutrzejszego rozpocznie się sprzedaż rabatowa mydła i świec łojowych dla stowarzyszonych w składach pana Roeslera przy ulicy Granicznej Nº 970 i przy ulicy Bielańskiej Nº 970, oraz w składzie pana Eberlejna dawniej Adolpha przy ulicy Sto-Krzyskiej Nº 1327*a*. Członkowie zaopatrzeni w książeczki udziałowe lub kwity tymczasowe, otrzymywać będą marki zwrotne w składzie p. Roeslera ze znakiem *L. Pap.*, w składzie p. Eberlejna ze znakiem *Bogow.*, wyrównywające wysokości zakupu.

* (Ekstrakt mięsny Liebiga). *Goniec Urzęd.* pisze: „W Nr. 208 *Birż. Wied.* i innych zamieszczone były korespondencje o ukazaniu się w Polsce choroby (czarnej krosty), niby od używania ekstraksu mięsnego Liebiga. Według zebranych w tym przedmiocie wiadomości, wspomnione korespondencje okazały się zupełnie bezzasadnemi. Dotychczas żaden z lekarzy w guberniach kraju nadwiślańskiego nie dostrzegł wypadku jakiejkolwiek bądź choroby od używania wspomnionego ekstraktu; we wszystkich zaś wypadkach czarnej krosty, okazującej się dość często w bieżącym roku pomiędzy mieszkańcami tego kraju, które doszły do wiadomości władzy, śledztwa wykryły powstanie takowej od stykania się ludzi ze zwierzętami chorującemi lub padłemi na karbunkuł."

* (**Kurjerek**). Co jednemu zaszkodzi, drugiemu pomódz może — twierdzenia tego znanego od dawna, dowodzą fakta z codziennego życia społeczeństwa. Obecnie naprzykład, gdy letnie teatrzyki ogrodowe zniknęły i gdy koncerta Bilsego muszą się kryć do szczupłej dla nich stosunkowo sali; gdy nawet miejsca spacerowe i uprzywilejowane, nie nęcą już tak bardzo drżących od zimna zwolenników codziennej „agitacji," teatr za to opuszczony w ciągu letniego sezonu, poczyna się napełniać znowu i trzeba już tylko jednej żywszej impulsji, aby się stał głównem, jedynem prawie miejscem wieczornej rozrywki. Impulsja ta wkrótce nastąpi, choć i obecnie już, ilekroć afisz nie zapowiada „Dwóch złodziei," „Talizmanu" lub innych przeznaczonych na niedzielne upałowe repertuary, publika zdąża chętnie do teatralnej sali, tęskniąc za blizkiem już podobno i bodaj czy nie jutrzejszem otwarciem teatru rozmaitości, teraz zwłaszcza gdy odświeżony, nabędzie uroku towarzyszącego każdej nowości.

— Kolej żelazna przywozi nam codziennie liczne zastępy podróżnych, wracających z kąpieli i wód mineralnych, zarówno krajowych jak zagranicznych—letnie mieszkania, które wrzesień obecny na jesienne zamienił także, powoli oddają Warszawie kontyngens zamożniejszych mieszkańców — wszystko to wróży miastu pewne ożywienie, a wycieńczonym podczas ogórkowego sezonu handlom wszelkiego rodzaju, prawdziwą rozkosz sprawia.

— Przedsiębiercy rozmaitych sklepów, szczególniej zaś galanteryjnych, bławatnych i bižuteryjnych, wybierają się teraz za granicę, ażeby skupionym na paryzkich, wiedeńskich, lipskich lub choćby tylko wrocławskich targach towarem, zaopatrzyć się na ten fruktualny dla nich zwykle sezon zimowy, w którego oprawie świeci kosztowny brylant—karnawał.—Lecz... wróćmy do sprawowania z powszednich dziejów codziennego życia, zostawiając na stronie niedoszłą jeszcze zimę i jej uciechy...

— Wracając jeszcze na chwilę do teatru, który obecnie tak przeważną w dziejach takiego życia odegra rolę, zauważaliśmy iż *Kurjer Warszawski* w onegdajszym swoim numerze zaznaczył czterdziestą-czwarto-letnią rocznicę położenia kamienia węgielnego pod budowę gmachu teraźniejszego teatru, czyli przypomniał że się to działo na początku września 1825 roku. Możnaby dopełnić tej wiadomości, że budowla tego teatru rozpoczęta wówczas skończyła się dopiero w dziesięć lat później i że po tak długim przeciągu czasu wydała gmach niezbyt okazały i niezbyt dogodnie urządzony.

— Wiatr silny który panował podczas nocy wczorajszej, poczynił wiele szkód—szczęściem jednak nie złamał żadnego drzewa w saskim ogrodzie; zaspokoić to powinno tych, którym niedawny upadek starego kasztana wśród ciszy powietrza, przeszkadza obecnie szukać cienia pod konarami licznych jego braci.

— Coraz to częstsze, ustne i pismienne wznoszą się skargi na tych, którzy szczątki owoców spożywanych, rzucają na chodniki i tym sposobem stają się powodem wielu upadków, często niebezpiecznych nawet.

— Nowa cukiernia założoną została na rogu ulic Dzikiej i Muranowskiej, która niewątpliwie ma zamiar osłodzić życie mieszkańcom tej odległej miasta dzielnicy.

— Znana autorka „Złotego runa" i „Postanowień", pani Zofia Meller, napisała obecnie komedję w 3-ch aktach p. t. „Wanda".

— Pomimo zastosowanej kąpieli parowej przy kuracji pokąsanego przez psa wściekłego wieśniaka Rejewskiego, tenże umarł zeszłej środy w szpitalu św. Jana Bożego. Widać, że kąpiel późno mu przyszła, lub że środek ten podawany za nieomylny przez francuzkiego wynalazcę — nie zawsze i nie dla każdego jest skutecznym.

— Poniżej w *Przewodniku* czytelnicy znajdą ogłoszenie o mającem nastąpić w październiku otwarciu instytutu leczniczego dla chorych syfilitycznych i skórnych d-rów Podowskiego i Kadlera, i o warunkach przyjmowania do niego chorych.

— Użycie welocipedów tak już rozpowszechniło się w Paryżu, że policja tamtejsza widziała potrzebę wydać rozporządzenie, ażeby każdy z tych rumaków żelaznych zaopatrzony był w grzechotkę ostrzegającą przechodniów.

---

szregłszy nadchodzącego Norberta, jak widzę, oddajesz bardzo długie wizyty... pewny jestem, że nie chodziłeś do twego mlecznego brata... W każdym razie to pewna, że z twojej przyczyny posiedzę ze trzy dni w kozie.

— Moja wina! Lecz... przyrzekłem 20 franków, a daję sześćdziesiąt, przerwał Norbert wsuwając żołnierzowi trzy lujdory.

— Ach! doprawdy... sądzę teraz że i w kozie, można będzie pocieszyć się nieco!

W godzinę potem, Norbert zastukał w okiennicę oberży, gdzie Jan czekał na niego.

— Bądź ostrożnym, mój stary, rzekł — staraj się żeby cię nikt nie zobaczył wracającego z koniem, a potem przyjdź jeszcze do mnie — potrzebuję twej rady...

XVIII.

Boleść, gniew i zgroza, podnieciły całą energję księżnej de Champdoce, i dla tego to w obec męża okazała tyle godności i odwagi.

Lecz gdy Marja pozostała samotną, gdy po gwałtownem uniesieniu, obcem zresztą jej słodkiemu i łagodnemu z natury już charakterowi, wróciła refleksja — nieszczęśliwa kobieta uczuła się znękaną zupełnie. Rozpacz jej nie miała granic, gdyż sobie samej przypisywała okrutną śmierć Jerzego.

Spojrzawszy w przyszłość, nie widziała tam żadnego promyka nadziei...

Przez chwilę przyszła jej myśl zawezwać opieki ojca — lecz po bliższem zastanowieniu, odrzuciła tę myśl jałową.

Pan de Puymandour nie chciałby wcale słuchać jej skarg—on, który żegnającej go ze łzami smutku córcę, powiedział przy rozstaniu:

„Jesteś księżną i masz pół miljona liwrów rocznego dochodu — więc jesteś szczęśliwą, lub nią być powinnaś koniecznie."

Księżna przepędziła noc całą w udręczeniach moralnych, które tak wyczerpały jej siły, że gdy zrana służebne panny weszły do jej pokoju zastały Marję leżącą na podłodze zlodowaciałą i bez czucia prawie.

Księżna była uwielbianą przez domowników pałacowych—dla tego widok jej w takim stanie, wywołał rozpacz powszechną czterech posłańców wybiegło szukać doktora.

Gdy Norbert z Maisons przyjechał, zaprowadzono go natychmiast do pokoju księżnej — która jednakże owładnięta gorączką nie poznała go wcale.

Norbert był także wielce niespokojnym, trwożyła go myśl, czy jego żona podczas gorączki nie wyrzekła w obec sług coś takiego co mogłoby zdradzić okropną tajemnicę ubiegłej nocy.

Przybyli w tej chwili dwaj lekarze, po wyegzaminowaniu chorej nie taili przekonania że życie księżnej znajduje się w niebezpieczeństwie i naznaczyli konsyljum na popołudnio—po odbyciu którego odeszli zalecając jak najściślejsze zastosowanie przepisanych środków.

Zalecenie to było zbytecznem, albowiem Norbert postanowił sobie nie opuszczać żony ani na chwilę, aż do jej wyzdrowienia lub śmierci.

Marja była ciągle w silnej gorączce i co chwila wymawiała urywane wyrazy, które przejmowały dreszczem Norberta.

Siedząc przy wezgłowiu, księżnej Norbert przypomniał sobie, że drugi to już raz przychodzi mu odbywać straż taką dla ocalenia swojego honoru. Tak samo, albowiem pilnować musiał łoża ojca, którego śmierci stał się przyczyną.

Lecz nie tylko gorączka księżnej niepokoiła Norberta, niepokoił się on zarówno nieobecnością Jana, który dotąd nie dał mu żadnej wieści o przedsięwziętych względem Karoliny Schimel krokach.

Nakoniec, nad samym już wieczorem, stary sługa zjawił się przecie.

Norbert zaprowadził go do framugi w oknie i zapytał:

— I cóż?

— Wszystko załatwione—i z tej strony może pan być spokojnym.

— A dziewczyna... gdzież jest?

— Wyjechała panie, sam ją wsadziłem do pocztowego powozu, wyliczywszy jej 20,000 franków. Przyrzekła wyjechać nie tylko z Paryża, lecz z Francji—zamierza bowiem udać się do Ameryki, gdzie ma kuzyna, który ją zaślubi, dzięki posagowi jaki obecnie posiada.

(d. c. n.)

— Dziennik *Il Diritto*, daje następujące szczegóły o nowo-wynalezionym balonie o którego próbie w San Francisco, donosiliśmy niedawno: „Balon, nad którym robiono próby w San José, długi jest 3 metry, szeroki 4. Na około balonu, prawie w środku, znajduje się wycięcie podobne do odwróconego V, ciągnące się aż do środka, i dzielące wnętrze balonu na dwie równe części. Nad siatką, przymocowaną do podstawy tego nacięcia (intaglio), pomieszczony jest kociołek maleńkiej machiny parowej. Lekka obręcz drewniana grubości palca, otacza balon w połowie jego długości, a tuż nad nią przymocowane są poziomo dwa skrzydła. Osobny przyrząd, pomieszczony pionowo w środku balonu, funkcjonuje za pomocą podobnego mechanizmu jak koła statku parowego. Ster, nadający balonowi kierunek pionowy lub poziomy, złożony jest z czterech ram, powleczonych pokryciem, długich nieco więcej nad jeden metr, szerokich 30 centymetrów, połączonych razem podłużnie w formie prostokąta. Balonem takim wszakże trudno kierować przy zbyt silnym wietrze. W czasie jednak pogodnym balon przyjmuje, jak to doświadczenia wykazały, kierunek jaki chcemy, i porusza się dosyć szybko. Master Mariott (wynalazca) sądzi, że rezultaty otrzymane, są zadawalniające i przewyższają wszystko to, czego dokonali nowożytni aeronauci. *Gazeta Polska* przytaczając ten opis dziennika *Il Diritto* dodaje: Rozwiązał on tedy zagadnienie, długi czas liczone do niepodobnych, i wynalazł statek, który pruje powietrze i może przebiegać przestrzenie, z pomocą siły poruszającej, w kierunku żądanym. Dla zużytkowania tego odkrycia, pozostaje tylko pokonać opór powietrza, za pomocą mechanizmu tak lekkiego i który przedstawia tak wielką powierzchnię, oraz trudności, pochodzące od ciężaru machiny, materjału palnego i samych podróżnych.

— Według doniesienia *Odeskiego Wiestnika*, niedawno przywieziona została do Odesy przez p. Parysa *głowa mówiąca*. Okazują ją ciekawym codziennie, od godziny 3-ej do 9-ej po południu, na pereułku lanżeronowskim, naprzeciw palais-royal, w hotelu ryszeljewskim. Mimo ceny nader umiarkowanej, 25 kop. za wejście od jednej osoby, zjawisko to samo przez się nader ciekawe. Nic podobnego Odesa jeszcze nie widziała. Po krótkiem posiedzeniu w gabinecie głowy mówiącej, wychodzisz zdumiony i nie możesz zdać sobie sprawy z tego co widziałeś. Jasna rzecz, że głowa należy do człowieka żyjącego, lecz gdzie schowany tułów i reszta—tego stanowczo pojąć trudno.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Łazienkowskim, w magazynie zboża kupca Borenszteina, wyrobnik starozakonny Jankiel Pamper, pobiwszy się z drugim wyrobnikiem starozakonnym Hauke, skaleczył go w głowę i zadał mocne razy w piersi. Hauke odesłany został do szpitala starozakonnych, Pomper zaś aresztowany.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 18 1/2		*dziś* rs. 1 kop. 18 1/2.	
Za frank	„ „ — „ 33		„ „ — „ 33.	
Za złoty reń.	„ „ — „ 67		„ „ — „ 67.	

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (O przybyciu N. Państwa do Jałty). *Odes. Wiest.* podaje następujące szczegóły: „O godzinie 10 minut 55, przy odgłosie muzyki wojskowej, przy hucznych okrzykach „hura!", Jego Cesarska Mość z Najjaśniejszą Panią i Rodziną, stąpił na brzeg. Tu Najdostojniejsi Podróżni przyjęci byli przez naczelnika gubernji taurydzkiej, jenerał-lejtnanta Żukowskiego, przez władze miejscowe, wielu dostojników przybyłych z daleka na tę chwilę, szlachtę i deputację ziemstwa gubernji taurydzkiej. Ta ostatnia doręczyła na pozłacanych, kosztownie emaljowanych półmiskach chleb i sól, przyczem pełniący obowiązki prezesa urzędu gubernjalnego, p. Brams, powitał Cesarza następującemi słowy: „Ziemstwo gubernji taurydzkiej uważa się za całkiem szczęśliwe, witając Waszą Cesarską Mość u siebie, według ruskiego zwyczaju, chlebem i solą. Racz przyjąć je Najjaśniejszy Panie, jako znak, że mienie, pracę i całe życie gotowi jesteśmy zawsze złożyć u stóp Waszej Cesarskiej Mości". Najjaśniejszy Pan wynurzył całemu ziemstwu Taurydy, w osobie jego deputacji Najwyższe swe podziękowanie, a potem raczył zwrócić się ku wojskom przeznaczonym na wartę konną i honorową. W tej chwili taż deputacja doręczyła chleb i sól Najjaśniejszej Pani. Tu przemówił członek urzędu ziemskiego p. Arendt w następujących słowach: „Ziemstwo taurydzkie wita Waszą Cesarską Mość, swą Monarchinię. Nie pogardź Najjaśniejsza Pani powitaniem, skosztuj taurydzkiego chleba, taurydzkiej soli,—Sobie na zdrowie, a nam na radość!" Na to Najjaśniejsza Pani, z zwykłą swą uprzejmością raczyła wynurzyć ziemstwu Swe podziękowanie, przyczem łaskawe słowa: „Rada jestem, że znajduję się w Jałcie", głęboko rozrzewniły wszystkich obecnych. Po tem wszystkiem Najjaśniejszy Pan z Najdostojniejszą Rodziną raczył się udać do majątku Najjaśniejszej Pani, Liwadji".

*(Stowarzyszenie dla zastawu ruchomości). *Birż. Wied.* piszą: „Podług doszłych do nas wiadomości, najwyżej zatwierdzone stowarzyszenie dla zastawu ruchomości nie może uskarżać się na brak spółdziałania ze strony publiczności. Od daty rozpoczęcia czynności pomienionego stowarzyszenia, t. j. od 24 lipca do 13 sierpnia, w ciągu 20 dni, wystawiono już 1,000 kwitów na przyjęte pod zastaw ruchomości i udzielono pożyczek na 40,000 rsr. Tym sposobem w składach towarzystwa znajduje się teraz ruchomości oszacowanych na 80,000 rsr."

* (Sprawa kolei żelaznych). Z Szui piszą do dziennika *Rus. Wiedom.*, że od czasu otwarcia kolei żelaznej, handel wyrobami rękodzielniczemi w Iwanowie zaczął stopniowo się ożywiać. Przedtem, dopóki nie było kolei żelaznej, miejscowy handel stał na najniższym stopniu rozwoju, i sprzedaż wyrobów odbywała się na różnych jarmarkach, w Moskwie i wzdłuż Wołgi, gdzie mieszkańcy Iwanowa udawali się corocznie po otwarciu żeglugi na barkach i przybijali do głównych miast nad dolną Wołgą, poczynając od Niższego Nowogrodu, a kończąc na Astrachaniu. Ale od grudnia roku zeszłego charakter interesów zmienił się: handel miejscowy zaczął się wznosić, a zamiejski i jarmarczny upadać. Kupujący, którzy robili zakupy wyrobów iwanowskich na jarmarkach, zaczęli przyjeżdżać do Iwanowa i kupować na miejscu. Przyjechali i kupcy moskiewscy, którzy dotąd prowadzili interesa z fabrykantami iwanowskiemi, za pośrednictwem ich przedstawicieli w Moskwie, i tylko w rzadkich wypadkach sami zaglądali do ruskiego Manchesteru. Oprócz innomiejskich ruskich kupujących, ukazali się taszkentcy, persowie i bucharcy, którzy kupowali bardzo znaczne partje wyrobów iwanowskich. Szczególniej dobrze szedł handel od końca kwietnia do czerwca włącznie.

* (Sprawa skopców). *Birż. Wied.* piszą: „W niedzielnym, 174 numerze *Sud. Wiest.*, zamieszczony jest artykuł wstępny, który, z powodu zwiększonej czynności policji i władzy śledczej w przedmiocie wykrycia sekty skopców, wywołanej sprawą morszańską, podnosi nader ważną kwestję: mianowicie pomieniony dziennik uznaje potrzebę przejrzenia praw, zawartych w dziale drugim kodeksu „o przestępstwach przeciwko religji i o naruszeniu przepisów ją ochraniających," wychodząc z tej słusznej zasady, że skutkiem surowych kar, przewidzianych prawem za występki religijne, duchowieństwo panującej religji oswaja się z myślą, że prawa karne zabezpieczają całość jego owczarni i nie troszczy się o siłę wewnętrzną, stanowiącą życie religji. Podzielając zupełnie zdanie *Sud. Wiest.*, z całej duszy pragniemy, aby takowe wzięte było pod rozwagę przez kogo należy; zmiana bowiem prawa sprzecznego z potrzebami żywotnemi, przynosi niezawodną korzyść społeczeństwu."

* (Więzienie poprawcze). *Diejatielnost'* donosi, że kwestja więzień jest bliską rozstrzygnięcia, albowiem w ministerstwie spraw wewnętrznych ułożony już został projekt więzień poprawczych, który ma wkrótce być wniesiony pod rozbiór rady państwa. „Powiadają nam ludzie" pisze pomieniona gazeta, „którzy mieli sposobność czytać ten projekt, że prawie nic więcej nie zostanie do życzenia. Zamierzone jest, zamknięcie w domach roboczych i karnych, oraz rotach aresztanckich zastąpić zamknięciem w więzieniach poprawczych. Cały zarząd więzień z rąk licznych, a tymczasem działających tylko na papierze komitetów więziennych, przechodzi w ręce oddzielnego zarządu więziennego, którego główną osobą działającą jest naczelnik więzienia, uposażony dobrą płacą i opatrzony jurysdykcją sędziego pokoju co do przestępstw aresztantów, popełnionych wewnątrz więzienia. Jako inni działacze w więzieniach poprawczych przedstawiają się: kapłan, nauczyciel, lekarz i kurator artelny, dostarczający więźniom roboty i tworzący z nich artele. Wynagrodzenie pracy aresztanckiej ustanowiono na jak najzdrowszych podstawach. Więźniowie będą trzymani w nocy w celach oddzielnych z przegródkami drewnianemi; w dzień zaś będą pracowali w salach ogólnych. Przy robotach dozwala się rozmowa tylko dotycząca przedmiotów roboty. Więzienia poprawcze mają być nowo budowane, lub też przerabiane z próżnych budynków w miejscach bardziej centralnych; więzienia zaś obecnie istniejące obrócone będą na więzienia badawcze, dla trzymania osób uległych zamknięciu w celu zapobieżenia uchronieniu się od sądu i kary, oraz dla więźniów transportowanych".

* (Wodociąg). Do *St. Pet. Wied.* donoszą z Borysoglebska, że w tem mieście odbyło się 14 sierpnia założenie wodociągu z wodotryskami na dwóch placach i w ogrodzie miejskim. Wodociąg teu podarował miastu konstruktor kolei żelaznej borysoglebskiej, p. Gubonin.

* (Z powodu broszur p. Kominkowskiego). *Warsz. Dniew.* pisze: „Otrzymaliśmy z zagranicy kilka broszur w języku polskim, wydanych w Galicji, pióra znanego galicyjsko-polskiego pisarza p. Kominkowskiego. Tytuły ich są następujące: „Zarysy politycznej przyszłości", Kraków, 1867; „Samodzielni i niesamodzielni", Kraków, 1868; „Parę uwag w sprawie żydów", Kraków, 1868; i „Kroniczka skandaliczna, czyli ustępy z dziejów literatury perjodycznej", Lwów, 1869 r. Nie będziemy rozbierali każdej pracy oddzielnie, lecz powiemy tylko kilka słów o charakterze publicystycznej działalności wspomnionego pisarza w ogóle, który wybitnie się okazał w wyżej wymienionych broszurach. P. Kominkowski przedstawia sobą najszlachetniejszy wzór wysoce-wykształconego pracownika, który w rezultacie ukończonego duchowego samorozwoju, doszedł do przekonania, że wszechsławiaństwo (panslawizm) stanowi dla polaków jedynie racjonalny i zupełnie naturalny przytułek, w którym mogą być zaspokojone wszystkie ich duchowe potrzeby i istotne interesa, bez uszczerbku sławiańsko-polskiej narodowości. Wychodząc z tej zasady, szanowny pisarz nie oddziela w swych studjach politycznych, interesów Polski od interesów Rosji, z znakomitą odwagą wykazuje swym rodakom ich niektóre fałszywe i zgubne dążenia i jednocześnie z sympatją i całkowitą bezstronnością traktuje Rosję. Literackie maniery p. Kominkowskiego, obce uniesieniu i rozdrażnieniu, nacechowane są niewzruszoną logiczną dowodnością, i ogrzane braterską miłością dla słowiańszczyzny. Publicysta ten nie jest jedynem zjawiskiem w sferze galicyjsko-polskiej inteligencji; jest on tylko przodującym pionierem zdrowo-myślącego kółka polskiego, który, z pobudek czystego patrjotyzmu uprawia niwę słowiańską. Taka jest siła przekonania! Tu jest dowód zbawczego wpływu panslawizmu, jako programu politycznego! Ruskie społeczeństwo może nie wie o istnieniu polskich jednomyślicieli; oni zaś ze swej strony nie mają w Rosji żadnych właściwie osobistych interesów, lecz w imię idei, prawdy i miłości, są w zupełnej harmonji z ruskimi przodującymi myślicielami. Nie potrzeba dodawać, że galicyjsko-polscy panslawiści, stanowią w miejscowem dziennikarstwie mniejszość. Zwykle galicyjsko-polskie organy, z ciasno-narodowym programem, starają się wyjaśniać wszelki, niemiły dla nich przejaw pansławiański, za pomocą „moskiewskich rubli," lecz względem tak uczciwego publicysty, jak p. Kominkowski, nawet nie robiąca ceremonji prasa galicyjska, nie mogła użyć swego haniebnego zwyczaju, i uznała za lepsze ignorować go, równie jak i w ogóle polskie kółko panslawistów. Z tem wszystkiem, nasiona rzucane przez polskich panslawistów, koniecznie przyniosą owoce. Jest to szlachetny i godny naśladowania przykład dla tutejszego polskiego dziennikarstwa, odgrywającego rolę bierną względem idei wszechsławiaństwa."

*(W sprawie Barbary Ubryk) z pewnego źródła donoszą, że obie przełożone klasztoru karmelitanek bosych dla tego wypuszczone zostały na wolność i odwiezione do klasztoru, ponieważ śledztwo o tyle postąpiło, że minęła wszelka obawa pod względem znoszenia się ich na zewnątrz. Proces jest na dokończeniu, oczekują tylko opinji lekarskiej. — *Wiener Abendpost* zaprzecza znów pogłosce w pierwszej połowie sierpnia krążącej, jakoby w klasztorze jezuitów w Tarnopolu trzymano zamkniętego zakonnika i że nawet dwóch mularzy w tym klasztorze pracujących, słyszało niejednokrotnie jego jęki. Najściślejsze śledztwo urzędowe wykazało zupełną bezzasadność tej pogłoski.

* (Doświadczenia siły dynamitu). Dnia 3 lipca, na łące pod Wiedniem, odbywano próby dynamitu. Ważność tego nowego materjału piorunującego pod względem techniczno-wojskowym, spowodowała inżynierję austrjacką polecić jednemu z swych członków, podpułkownikowi Frantzel, zbadanie tego przedmiotu. P. Frantzel udawał się ze-

szłej wiosny do Saksonji, Belgji i Szwecji, dla rozpoznania na miejscu poczynionych dotąd doświadczeń, i jak słychać, przywiózł do Austrji przeszło sto centnarów tego materjału. Pomimo ulewnego deszczu jaki padał 3 lipca, obecni wtedy w Wiedniu arcyksiążęta i wielu oficerów znajdowało się na tej próbie. Wszyscy jednogłośnie oświadczyli swe zadowolenie z tego co widzieli. Piorunująca siła dynamitu, nieulegającego bezpośredniemu zapalaniu się, ani rozkładowi i niemającego innych niebezpiecznych własności, przewyższa o siedm razy siłę prochu. Mocny wybuch, którego odgłos słychać było nawet na ulicy Ringstrasse, zniszczył cały szereg pali jakby małe drewienka; aby coś podobnego zrobić prochem, potrzebaby użyć go w ilości kilku centnarów, gdy dynamitu wzięto tylko pięćdziesiąt funtów. Wstrząśnienie powietrza od tego wybuchu było tak mocne, że stojący w znacznej odległości ludzie, uczuli jakby silne popchnięcie. Zrobiono jeszcze taką próbę; na przymocowaną na podkładce żelazną płytę grubości kilka linij, położono mało ilość dynamitu, zawiniętego tylko w papier, i zapalono. Przy wybuchu oderwany został od płyty duży kawał, jakby odcięty. Co do własności gazów, jakie powstają po wybuchu na wolnem powietrzu lub w zamkniętych miejscach, zdania są podzielone; niektórzy utrzymują, że gazy te nie utrudniają oddychania i nie mają złego zapachu; inni zaś twierdzą przeciwnie, że gazy te wywierały w kopalniach na robotnikach mocny ból głowy. Za dwa tygodnie, jak słychać, mają być wykonane pod Klosterburgiem obszerniejsze próby z dynamitem, pod dyrekcją tegoż p. Frantzla. W ogólności teraz wszyscy są tego przekonania, że dynamit w przyszłości będzie mieć wielkie zastosowanie w robotach inżynierskich, ale do użytku artylerji nie przyda się. Do nabijania bomb i granatów nie można go używać, rozrywa je w lufach działowych; w niektórych miejscach podobne próby kosztowały życia kilku ludzi. Do zastąpienia prochu w strzelaniu z armat, dynamit także jest nie przydatny, bo zapalając się bardzo szybko i z wielką siłą, rozrywa armaty. *(Sowr. Let.)*

Austrja i ziemie słowiańskie

* (Załatwienie sporu). Sprawa zaszła w Sebenico w Dalmacji z powodu bójki wywołanej przez przez kilku majtków włoskich, nie sprowadzi żadnego sporu pomiędzy Florencją i Wiedniem. Margrabia Pepoli, ambasador Wiktora Emanuela w Wiedniu, zażądał sam śledztwa co do tego wypadku, który zresztą nie ma tak wielkiego znaczenia, ażeby wywołał dawny antagonizm pomiędzy Austrją i Włochami. *(La Fr.)*

Francja.

* (Senat). *La Patrie* z dnia 1 września pisze: Dziś po krótkiem posiedzeniu komisji, rozpoczęły się na ogólnem posiedzeniu senatu rozprawy nad uchwałą senatu, o których następujące nadeszły wiadomości: Sądzą w ogóle, że kwestja rozstrzygniętą zostanie po kilku tylko posiedzeniach. Pomimo różnicy zdań, jaka wynikła w łonie senatu co do nadania mniejszej lub większej rozciągłości projektowanym reformom, cały senat jednak pochwala w ogóle uchwałę senatu. Ogólne rozprawy potrwają przez dwa dni, i trzy posiedzenia wystarczą do rozpatrzenia dokładnego artykułów. Poprawka p. Rouland, której tenże jak mówią, niechce popierać i poprawka p. Bonjean, które to poprawki odrzucone zostały jednozgodnie przez komisję, nie wywołają jak się zdaje długich rozpraw, a mianowicie ta ostatnia, którą zgromadzenie ma prawo odrzucić w całości z tego powodu, że podaje ona propozycję nie należącą wcale do uchwały senatu. Pozostaje tylko poprawka p. de Sartiges (domagająca się utworzenia komisji mięszanej z senatorów i deputowanych w razie sporu wynikłego pomiędzy senatem i ciałem prawodawczem), i poprawka p. Huberta Delisla (żądająca przywrócenia adresu). O poprawce p. Brenier wspominamy tylko nawiasowo. Poprawki pp. Sartiges i Delisle będą zapewne gruntownie roztrząsane. Za poprawką p. Delisle, jeśli się nie mylimy, głosowało czterech członków komisji przeciwko siedmiu, przypuścić nawet można, że głosowało pięciu przeciwko sześciu. Sądzą, że ogólne głosowanie nad uchwałą senatu, nastąpi w poniedziałek albo we wtorek.

* (Rozprawy w senacie). Dnia 1-go b. m. rozpoczęte zostały w senacie rozprawy ogólne nad uchwałą senatu. W rozprawach brali udział: hr. Boulay de la Meurthe, Bauchert, hr. Delarue, Monnier de la Siseranne, Larabit i książę Napoleon. Na mowę ostatniego odpowiadał minister Forcade la Roquette. Treść mowy księcia jest następna: Książe stwierdził najprzód przemianę cesarstwa dzierżącego władzę na liberalne i wynurzył swe najzupełniejsze poświęcenie dla cesarza i cesarzewicza. Należy jednak być liberalnym bez myśli ukrytych. Nieprzyjaciele reform teraźniejszych są zarazem i nieprzyjaciołmi rządu. Książe ubolewał, że sprawozdanie p. Devienne nie wspomniało o kampanjach w Krymie i we Włoszech, o reformach na polu handlowem i o amnestjach; pochwalał on uchwałę senatu, ale znajdował w niej pięć braków: odpowiedzialność ministerjalna jest niejasno zdefinjowana, senat powinien być również izbą z władzą prawodawczą, senat powinien sie składać z członków wybieralnych, a zakaz dyskutowania samej konstytucji powinien być zniesiony. W końcu merowie powinni być wybieranymi przez rady municypalne. Minister spraw wewnętrznych w swej odpowiedzi kładł nacisk na to, że równie jak książe Napoleon pragnie cesarstwa liberalnego, ale zaufanie w wolność nie wyłącza ostrożności i umiarkowania w rozwoju swobód. W końcu oświadczył minister, że rząd bynajmniej nie podziela zdania księcia co do atrybucji jakie senatowi udzielone być winny i co do sposobu tworzenia senatu, równie jak względem mianowania merów przez rady municypalne.— Druga depesza podaje o wyżwspomnionej mowie księcia Napoleona następujące szczegóły: Książę przemawiał za rozwojem swobody prasowej i wolności zgromadzeń i ubolewał, że raport o uchwale senatu tak mało ufności okazuje pod tym względem. Nie należy uważać reform teraźniejszych za próbę, doświadczenie, gdyż przez to osłabionoby ich skuteczność. Cesarstwo autokratyczne musi spalić za sobą zupełnie okręty, a wtedy dopiero stanie się liberalnem. Rząd musi zawsze iść na czele postępu, zamiast stawiać mu przeszkody. Książę powołuje się na liberalne instytucje, które panują prawie we wszystkich krajach Europy i stwierdza, że żaden rząd nie powinien się spodziewać, iż kiedykolwiek rozbroi stronnictwa. Opozycja jest koniecznością dla każdego rządu. Książę pochwala, że przy tej okoliczności cesarz nie wywoływał uchwały ludowej, gdyż takowa musi być zachowany na najważniejsze decyzje. Przy roztrząsaniu wad i braków uchwały senatu, mówca objawił, iż upragnionemby było odjęcie rządowi atrybucji mianowania merów nie z grona rady municypalnej. Również i posiedzenia rad municypalnych powinny być jawne. Nie należy się dać zastraszać groźbą rewolucji, gdyż najlepszy środek uniknienia jej zależy na tem, iżby wziąć od niej co ma dobrego. Rząd zaczyna teraz dopiero posługiwać się tym dotychczas nie używanym środkiem. Niechaj przy nim zostanie, nie troszcząc się o agitację. *(Wolffs. T. B.)*

Hiszpanja.

* (Pretendent). *Patrie* stara się odeprzeć przypuszczenie, iż pretendent Don Carlos, podczas pobytu swego w Hiszpanji grał tylko rolę bierną i wyczekującą. Książę, jak zapewnia *Patrie* prowadził przez ten czas życie pełne niewygód i nieraz znajdował się w groźnych niebezpieczeństwach. Przed kilku dniami, otoczony słabą eskortą, został zaatakowany przez silny oddział rządowy i musiał z szablą w ręku torować sobie drogę. Te doniesienia wszakże dziennika przychylnego pretendentowi, nie osłabiają bynajmniej przypuszczenia, iż w całem swem przedsięwzięciu trzymał się bardziej odpornie. *(Nordd A. Z.)*

Anglja.

* (Zbrodnie w Irlandji). Stan rzeczy w Irlandji mimo już przyjętej reformy kościelnej i zamierzonej agrarjynej, zdaje się nie wiele polepszać. Z Castlebar donoszą, że pewien posiadacz dóbr, nazwiskiem Hunter, został zamordowany o 5 mil angielskich od swego domu. Wracał on z żoną, synem i służącym z Newport, kiedy morderca przypadł do powozu i dał dwa strzały, które Huntera położyły trupem na miejscu. Powód do tej zbrodni dały prawdopodobnie kroki sądowe przeciw jednemu z dzierżawców. Policja która przetrząsła cały okrąg szukając sprawcy, aresztowała dwie osoby podejrzane.—Druga nie mniej smutna wiadomość nadchodzi z Newbliss, w hrabstwie Monaghan, gdzie katolik nazwiskiem Gribby zmarł przy tak podejrzanych okolicznościach, iż władze sądowe ujrzały się spowodowanemi odbyć ekshumacji. Nie przyszło to wszakże do skutku, gdyż motłoch przeszkodził coronerowi w wykonaniu tego zamiaru, rzucając gradem kamienie. W podobny sposób znieważoną została i policja. Attorney jeneralny zajmie się tą sprawą. *(Nordd. Allg. Ztng).*

Ameryka.

* (Sekwestr statku). Usiłowania w celu sprowadzenia ze Stanów Zjednoczonych pomocy powstaniu na w. Kubie, nie ustają, podobnie jak i czujność rządu północno-amerykańskiego. Niedawno zasekwestrowano znowu w Filadelfji i odstawiono do Nowego-Jorku parostatek, mający dowieść na w. Kubę bandę flibustjerów.

* (Sprostowanie mylnej wieści). Podanej niedawno przez *Koresp. Angielską* depeszy z Hong-Kong, jakoby rząd chiński odrzucił traktaty pozawierane przez p. Burlinghama z Ameryką północną i mocarstwami zachodnio-europejskiemi, zaprzeczają dziś z rozmaitych stron. Jeden z redaktorów *Patrie*, p. Feliks Aucaigne, dobrze obeznany z temi stosunkami, zajął się tak gorliwie wybadaniem rzeczy do gruntu, iż jak opowiada sama *Patrie*, zaczepił sam jednego z mandarynów poselstwa chińskiego w Paryżu na ulicach przedmieścia St. Honoré. Mandaryn ten udzielił mu żądane objaśnienie, iż rząd chiński traktaty te uznał jak najchętniej. Zresztą zaprzeczył on zaraz i twierdzeniu *Koresp. Angielskiej*, jakoby w piśmie uwierzytelniającem Burlinghama, o Stanach Zjednoczonych i o obu mocarstwach zachodnio-europejskich mowa była jako o narodach „hołdowniczych". Również i ze strony poselstwa północno-amerykańskiego w Paryżu zapewniają o potwierdzeniu tych traktatów. *(Nordd A. Z.)*

* (Stan rzeczy w Paragwaju). Dzienniki otrzymane przez ostatni parostatek, przynoszą niewiele nowego z widowni wojny w Paragwaju. Hrabia d'Eu stoi kwaterą we wsi Pirayu, w punkcie środkowym powabnej doliny, o 30 mil od Assumcion, w głębi kraju, Dzikie, gęsto lasem zarosłe wzgórza Kordyljerów po za San Ipacary, są zajęte przez Lopeza, o którego siłach nic bliższego wywiedzieć się nie można. Srodkowy punkt jego stanowiska ma być w sąsiedztwie Ascura. Grunt leżący między obu stronami wojującemi jest pokryty gęstym lasem i bagnami, i dla tego dla jazdy z trudnością dostępny. Usiłowania w celu utworzenia w Assumcion rządu tymczasowego, dotąd spełzły na niczem. *(Nordd. A. Z.)*

* (Wieści z Paragwaju). Wiadomo jest, iż usiłowano opinję publiczną w Anglji podburzyć przeciw rządowi paragwajskiemu twierdzeniem, jakoby prezydent Lopez trzymał w surowem więzieniu kilkunastu anglików. Dla zaprzeczenia temu rząd angielski ogłasza teraz oświadczenie posła północno-amerykańskiego. Mac-Mahona, który niedawno wrócił z Paragwaju. Poseł ów znalazł anglików przemieszkujących w głównej kwaterze Lopeza w dobrem zdrowiu i zadowolonych ze swego losu i również bynajmniej nie pragnęli oni kraj natenraz opuszczać. Jenerał Mac-Mahon przywiózł z sobą znaczną sumę pieniędzy, powierzonych jego pieczy przez anglików, a przeznaczonych dla przesyłki pod adresami amerykańskiemi i europejskiemi. Prezydent Lopez podawał nawet wielu z nich zaliczki, aby byli wstanie uskutecznić te przesyłki. Jenerał Mac-Mahon zamierza udać się do Anglji i wiezie wyż wspomnione listy i posyłki anglików do ich przyjaciół i krewnych.—Dzienniki Amerykańskie donoszą, że prezydent Lopez zabrał sprzymierzonym Procurio i znajduje się w tak silnem stanowisku, że nie można myśleć o zdobyciu takowego, jeśli tylko żołnierze dyktatora pozostaną mu wiernymi. *(Nordd. A. Z.)*

Azja.

* (Zamach na życie szacha). *Nord* z d. 1 września pisze: Donieśliśmy już o zamierzonym zamachu na życie szacha perskiego, który na szczęście odkryty został przed wykonaniem. Według *Patrie*, spisek ten ułożony został przez sektę babistów, rozgałęzioną bardzo w tej części Azji. Babiści mieli niegdyś zamiar wykorzenić islamizm, ale dziś niepowoduje nimi żadne uczucie religijne. Tworzą oni jak najniebezpieczniejsze stowarzyszenie tajne, mordując i gnębiąc wszystkich bez wyjątku. Współwinni w pośród których znajduje się kilka osób wysoko postawionych, a między nimi dwóch urzędników pałacowych, którzy otworzyć mieli bramy spiskowców, zostali aresztowani i osądzeni. Rozumie się, że za wiadomość tę czynimy odpowiedzialnym dziennik *Patrie*.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa.

dnia 23 Sierpnia (4 Września).

* **(Instytut leczniczy dla chorych syfilitycznych i skórnych).** Z początkiem mies. października r. b., zostanie otworzonym *Instytut leczniczy dla chorych sifilitycznych i skórnych, doktorów Podowskiego i Kadlera* (ustawa którego zamieszczona była w Nr. 143 naszego *Dziennika*). Osoby przeto chcące znaleźć w takowym pomieszczenie, zechcą wcześnie zgłaszać się do mieszkania doktora Kadlera, przy ulicy Nowo-Senatorskiej pod Nr. 634*b*,

a to tembardziej, że liczba łóżek dla chorych jest ograniczona. Zakład wspomniony przeznaczonym jest dla chorych dotkniętych tak zwanemi chorobami sekretnemi, jako też i dla cierpiących na rozmaite dolegliwości skóry, jak liszaje, wypryski, świerzbę i t. p. Opłata dzienna w ogólnym salonie wynosi rs. 1 kop. 50 od osoby, w salonie dla dwóch chorych rs. 2, a w oddzielnych po rsr. 3. Za powyższą opłatę, chorzy oprócz numeru odpowiedniego, mają zapewnioną pomoc lekarską, lekarstwa, kąpiele, jedzenie, usługę, światło i opał. Należność za pobyt w zakładzie, wnosi się co dni 20 z góry; w razie krótszego pobytu, naddatek choremu zwróconym zostaje. Zachowanie tajemnicy, zakład poręcza.

* **(Nowa cukiernia pp. Blikle i Tuor przy ulicy Nowy-Swiat pod Nr. 31).** Ulica Nowy-Swiat, zwłaszcza po stronie św. Krzyża, ta wielka arterja ruchu publicznego, ta nieustająca promenada spaceru i przechadzki, jakkolwiek przez kilka cukierni była i jest obsługiwaną, nie każda z nich jednak odpowiada warunkom i wymaganiom ogółu; bardzo więc właściwie postąpili pp. Blikle i Tuor, że połączywszy swe usiłowania i mienie, przy ulicy rzeczonej, w nowo wyrestaurowanej kamienicy Nr. 31 w środkowym punkcie życia i gwaru miejskiego, urządzili zakład cukierniczy. Obaj ci panowie, dawna to już znajomość warszawian, bo pracowali oni po lat kilka w cukierniach pierwszorzędnych najwięcej uczęszczanych, gdzie umieli sobie zjednać życzliwą sympatję, cukiernia zaś teraz przez nich otwarta odznacza się świetnem i wygodnem urządzeniem i tą dystynkcją która, jest cechą wyższych postępowych tego rodzaju zakładów. Obszerny sklep z przyległą od frontu alkową jest tak wstępnym i ponętnym, że niepodobna go omijać; łączna z nim sala mieści w sobie billard najnowszej konstrukcji; w dalszych pokojach gość znajdzie inne środki szlachetnej zabawy i wszystkie niemal krajowe i zagraniczne gazety. Ujmująca wszędzie czystość i świeżość, eleganckie umeblowanie, a szczególniej wyborowe ciasta, cukry i właściwe w zakładach podobnych trunki i napoje, wszystko to, przy gorącej chęci pp. Blikle i Tuor zasłużenia sobie na względy publiczne, przy ich praktycznej znajomości fachu i zjednywającej uprzejmości, zapowiada cukierni ich niezachwiane powodzenie. ф.

Kalendarz.

* W niedzielę 24 sierpnia (5 września), — śśw. Joachima ojca Marji i Justyny p. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 18; zach. o godz. 6 min. 38.

W poniedziałek 25 sierpnia (6 września), — św. Zacharjasza pror. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 20; zach. o godz. 6 min. 36.

Stan pogody.

Dziś z rana + 2.°0 R. Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	746.7	752.8
Termometr Reaumura	+6.°6	+10.°6
Stan nieba	pochmurny	na p. pogodny

Największe ciepło + 11,°4 R. Najmniejsze ciepło + 4,°7 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 5.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, obrazek w 1-ym akcie, **Przed śniadaniem**. — Osoby: Amelka—pani *Szymanowska*; Franio—p. *Szymanowski*; Pani Dorska—***; Jan stary sługa—***;—komedja w 2-ch aktach, wierszem, **Żony, które zanos wodzą mężów**. — Osoby: Doktór Fouchère—p. *Ostrowski*; Paulina, jego żona—panna *Figarska*; Zofja, ich córka — panna *Gilska*; Pan Liski—p. *Chomiński*; Pani Liska — pani *Mazurowska*; Tomasz, ich syn— p. *Kwieciński*; Pan Piotr — p. *Sawicki*; Marysia, służąca doktora—panna *Seredyńska*; Lokaj w liberji strzeleckiej—p. *Lesiewicz*; Jan — p. *Jejde*; Mikołaj—p. *Dobrowolski*; Dorota—***. — (Po cenach teatru rozmaitości). — *Jutro*, w niedzielę, 1-y akt baletu **Katarzyna córka bandyty**; **Załoga okrętowa** 1-y raz; balet **Wesele w Ojcowie**. — *Wczoraj*, w piątek, dawano komedję **Helena de la Seigliere**, było osób 543.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, w niedzielę, komedja **Rocznica**, 1-y raz; fraszka sceniczna **Lekcja śpiewu**; komedja **Pafnucy i Narcyz**.

DOLINA SZWAJCARSKA. —*Dziś i codziennie*, **Koncert** B. Bilsego, dyrektora królewsko - pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu doborowych artystów. — We środy i soboty, **Koncerta symfoniczne**. —*Jutro*, w niedzielę: — I. Uwertura z op. „Indra", Flotowa; „Wiedeńskie karmelki", walc Straussa; Serenada na waltornie z towarzyszeniem fletu, Titla; Potpourri z op. „Ernani", Verdiego.—II. Uwertura z op. „Tannhäuser", Wagnera; „Die Fürstensteiner", walc Bilsego; Wielka arja z op. „Romeo i Julja", Belliniego; „Kongres melodyjny", wielkie potpourri Conradiego.—III. Uwertura z op. „Wolny strzelec", Webera; „Sygnał balowy" z towarzyszeniem trąbki, Schmidta; Introdukcja z opery „Mignon", Thomasa; Marsz koronacyjny z opery „Prorok", Meyerbeera.

Pojutrze, w poniedziałek: — I. Uwertura z operetki „Franciszek Schubert", Suppego (po raz 1-szy); Grosser-Fackeltanz C-moll, Meyerbeera; „Zaproszenie do tańca", Webera; Wstępny akt z oper„ „Lohengrin", Wagnera. — II. Uwertura z opery „Olimpia", Spontiniego; „Opowiadania z lasu wiedeńskiego", walc Straussa; Reverie, Vieuxtempsa; Kronika muzykalna, potpourri Bilsego.—III. Uwertura z op. „Marta", Flotowa; Silesia-polka, Bilsego; Canzonetta z Es-dur kwartetu, Mendelsohna-Bartholdy; Marsz perski, Straussa.—Początek o godzinie 6-ej.—Cena wejścia kop. 20.-- *Wczoraj*, było osób 225.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ALKAZAR (ulica Królewska). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienie trupy niemieckich artystów**, pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie 7½. — *Wczoraj*, było osób 231.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, czyli loterja bez przegranej allegri, — *codziennie*, w restauracji Bremera w domu przechodnim Rezlera przy ulicy Senatorskiej.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego.** — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskiemi, zakład gastronomiczno-spacerowy, *codziennie* jest otwarty. — *W niedzielę*, i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie, wspaniałe fajerwerki na lądzie i wodzie i ognie bengalskie. — Początek o godzinie 5-ej po południu. — Wejście w dni świąteczne od osoby kop. 15. — Dzieci do lat 10-u bezpłatnie; starsze kop. 5.

* Przyjechał do Warszawy: sekretarz stanu radca tajny *Gulkiewicz*, z Berlina.

* Dnia 22 (3) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 56, wyzdrowiało 37, umarło 3, pozostało 1498 (mężczyzn 719, kobiet 779), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 152, kobiet 159.

* Dnia 22 (3) b. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 9; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 6, razem 27;—**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 2, razem 21.

Ceny Targowe.

dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do ruble sr.	i kopiejki		
Pszenica	12	—	6	20	7	50
Żyto	7	20	4	30	4	50
Jęczmień	6	80	3	30	3	60
Owies	4	92	2	25	2	40
Rzepak zimowy	16	—	9	75	10	—
Kartofle	1	44	—	75	--	90

Pud siana od kop. 25 – 27½. Pud słomy od kop. 20 - 22½. *Dowozy:* Pszenicy 286; Żyta 429; Jęczmienia 171; Owsa 457 czetwerti.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
Petersburg, d. 22 Sierpnia (3 Września) 1869 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	30⅛ 1/16
„ Hamburg „	27⅜
„ Amsterdam „	151
„ Paryż	316
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	88½
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-sza „ Premjowa z r. 1864	173½
2-ga „ „ z r. 1866	172⅞
5% Bilety Bankowe	89
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	160
Obligacje „ „ „ „	—
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	120¼
„ „ „ „ Wiedeńskiej	—
5% Listy Zastawne Ruskie	102¼
Imperjały	651
Dyskonto	5½%

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 23 Sierpnia (4 Września) 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne.	–	–	–	–
Frydrychsdory Pruskie	–	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal	—			–
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—		—	–
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	–	—	–
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	—	–
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	–
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	93	21	92	81
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	93	21	92	81
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	100	50	100	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	77	30	76	80
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	-	-	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	–	—	
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	–	—	101	50
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	17
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	174	–	—	
„ „ „ z 1866 rs. 100	173	50	—	–
5% Listy Zastaw. Rosji	102	83	102	25
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	–	—	—	–
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	—	—		—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	–		—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	74	–	—	
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	120	-	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.		—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	116	85	116	70
„	„ „	k. t.	—	—	116	62½
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.		—	116	62½
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	4	–	-
Paryż	300 Frank.	2 m.	96	15	95	85
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	97	65	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	
„	„ „	k. t.	—	—	100	
Moskwa	„ „	1 m.		—	—	—
„	„ „	k. t.	—			—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs.—k. 78⁸⁄₉.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 3⅓.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 22 Sierpnia (3 Września) 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		76¾
Weksle na Warszawę		76⅝
„ Petersburg 3 tygodn.		85
„ „ 3 miesięczny		84½
„ Londyn 3 „		–
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		82¾
Listy Zastawne 4%.		70⅞
Listy Likwidacyjne.		58¾
Obligacje Skarbowe 4%		68¾
Koleje Rosyjskie.		101¾
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		--
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		81⅜
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej		58¾
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		61⅜
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		137
„ „ „ 2-ej emisji		136⅞
5-ta Pożyczka Stieglitza		—
5% Listy Zastawne Ruskie		-
Żyto na targu		53¼
„ na dostawę w jesieni		52¾
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		121 50
„ Hamburg		88 90
„ Paryż		48 80
Pożyczka Narodowa		68 50
5% Metaliki		59 90
Akcje Banku Kredytowego		267 50
Z PARYŻA.		
Renta 3%		71 60
Renta Włoska		54 70
Akcje Kredytu Ruchomego		215
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		93

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE.
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 6357. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Шія Флицъ, лѣтъ отъ роду 63 имѣющій, еврейскаго вѣроисповѣданія въ мѣстечкѣ Каміонка проживающій приговоромъ Люблинскаго Исправительной Полиціи Суда отъ 18 (30) Апрѣля с. г. нынѣ имѣющимъ уже полную силу за недозволенное и неправильное врачеваніе по силѣ стат. 576 Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и Исправительныхъ нотверженъ трехъ недѣльному аресту и полицейскому надзору въ продолженіе двухъ лѣтъ.

Г. Люблинъ, 18 (30) Августа 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Рупрехтъ.

* * *

Szyja Flitz, lat 63 wieku liczący, starozakonny w mieście Kamionce zamieszkały, za niedozwolone i błędne leczenie wyrokiem Sądu Policji Poprawczej w Lublinie z d. 18 (30) Kwietnia r. b. obecnie już prawomocnym, skazany został z mocy art. 576 K. K. G. i P. na areszt przez tygodni trzy, z oddaniem pod dwuletni dozór policyjny.

Lublin d. 18 (30) Sierpnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. 5973. *Войтъ Гмины Едвабно.*

Мойтъ Гмины Едвабно Ломжинской Губерніи, Кольненскаго Уѣзда объявляетъ, что житель городскаго посада Едвабно, Кольманъ Іоськовичъ Саперштейнъ, желаетъ переселится на жительство въ Имперію Гродненской Губерніи, за симъ если кто имѣетъ какіе либо претензіи къ Саперштейну то долженъ заявить таковыя въ Управленіи Гмины Едвабно установленнымъ порядкомъ въ теченіи 30 дней, со дня объявленія, ибо по срокѣ претензіи принимаемы не будутъ и переселеніе Кольману Саперштейну по порядку законному послѣдуетъ.

Посада Едвабно, 5 Августа 1869 года.
3—3 Мсциховскій.

OTWARCIE SPADKÓW.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 6334. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Po śmierci: 1. Juljanny z Nowosielskich Łukasińskiej właścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 121. 2. Bartłomieja Nakielskiego wierzyciela sumy rs. 450 na dobrach Żaby *A. B. C.* w Okręgu Błońskim leżących w dziale IV pod Nr. 22. 3. *a.* Katarzyny Anny, *b.* Mikołaja Emiljana i *c.* Edwarda Andrzeja po 2 imiona mających, rodzeństwa Szulc wierzycieli sumy rs. 750 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 864 w dziale IV pod Nr 7. 4. Izydora Feliksa 2ch imion Fontanna wierzyciela sumy rs. 450 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2222 w dziale IV pod Nr 9 zahypotekowanych. Toczy się postępowanie spadkowe do regulacji których to spadków termin na d. 17 (29) Listopada 1869 r. w Kancelarji mojej wyznaczam.

2—2 St. Rościszewski.

N. D. 6368. Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej.

Z powodu nastąpionych śmierci:

a. W dniu 14 Grudnia 1857 r. Judki Kanon, wierzyciela sumy rs. 187 kop. 50 sposobem ostrzeżenia w dziale IV pod Nr. 13 wykazu hypotecznego nieruchomości w Warszawie pod Nr. 768 położonej, oraz wierzyciela ostrzeżenia dla sumy rs. 120 z procentem i kosztami sposobem ostrzeżenia w dziale IV wykazu z aktu Nr. 67 w K. W. w Warszawie pod Nr. 2355 położonej zabezpieczonej.

b. Bartłomieja Sieradzkiego i Anny Sieradzkiej, współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1189 położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin na dzień 4 (16) Marca 1870 roku w Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej, gdzie wszyscy interesowani z prawami swemi zgłosić się winni pod prekluzją.

Warszawa d. 20 Sierpnia (1 Września) 1869 r.
Hube.

N. D. 6383. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.

Zawiadamia, że z powodu śmierci:

1. Józefa Smolińskiego, wierzyciela sumy rs. 150 pod Nr. 13 działu IV wykazu hypotecznego nieruchomości w mieście Lublinie pod Nr. pol. 119 a hyp. 78 położonej, ubezpieczonej.

2. Leona Niemirowskiego, współwłaściciela dóbr Nowosiółki w Powiecie Chołmskim położonych.

3. Elzbiety z Bulińskich 1-o voto Bulińskiej 2-o voto Goreckiej, wierzycielki sumy rs. 411 kop. 65 z procentem i kosztami rs. 11 pod Nr. 10 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Krasnobród w Powiecie Zamostskim leżących ostrzeżonej.

4. Samuela Baczyńskiego, wierzyciela sumy rs. 360 pod Nr. 11 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Podlodów B. w jusisdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie leżących ubezpieczonej.

5. Gerszona Cytryn, współwłaściciela nieruchomości w mieście Lublinie pod Nr. pol. 461, a hyp. 307 sytuowanej, oraz wierzyciela sumy rs. 45 z procentem i kosztami procesu w kwocie rs. 4 na dobrach Krężnica Okrągła C. w Powiecie Lubelskim leżących pod Nr. 19 działu IV ostrzeżonej i ostrzeżenia dla obowiązku odstawienia 50 korcy żyta i 2 korce pszenicy, pod rygorem zapłacenia kwoty rs. 192 z procentem i kosztami pod Nr. 13 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Niezabitów $F^1/_4$ i obowiązku wydania 1,085 garncy okowity pod Nr. 62 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Kowali w jurisdykcji Sądu Pokoju Kazimirskiego leżących, zapisanego.

6. Dawida Cytryn, wierzyciela ostrzeżenia dla kwoty rs. 45 z procentem i kosztami w kwocie rs. 4 pod Nr. 20 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Krężnica Okrągła C. w Powiecie Lubelskim położonych ostrzeżonej.

7. Karola Horeckiego, współwłaściciela dóbr Suchelipie A. w Powiecie Krasnostawskim położonych, oraz właściciela ewikcji w sumie rs. 150 za pewność zapłacenia mu czynszu dzierżawnego na tychże dobrach ad Nr. 3, ad lit. a. c. $d^1/_2$. e. f. h. i Nr. 4 zapisanej, otworzyły się spadki, do uregulowania których, w mej kancelarji termin na dzień 20 Lutego (4 Marca) 1870 r. oznaczonym został.

Lublin d. 12 (24) Sierpnia 1869 r.
1—2 Feliks Wasiutyński.

N. D. 6380 Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.

Po Wojciechu Kotowiczu zmarłym dnia 23 Lutego 1838 r. otworzył się spadek, do którego należy plac w mieście Kielcach Nr. hypotecznym 170 oznaczony, do regulacji spadku tego, zakreśla się termin prekluzyjny w dniu 16 (28) Lutego 1870 r. przed podpisanym Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach odbywać się mającej.

Kielce d. 8 (20) Sierpnia 1869 r.
1—2 Adam Szczepanowski.

N. D. 6382. Rejent Kancelarji Ziemianskiej w Płocku.

Po śmierci:

1. Teofila Kotarskiego, współwłaściciela i wierzyciela dóbr Mysłakówko małe z Okręgu Lipnoskiego i wierzyciela dóbr Kamienie kotowe z tegoż Okręgu.

2. Remigjusza Kołakowskiego, współwierzyciela sumy złp. 2,466 gr. 14 na dobrach Zalesie pacuszki z Okręgu Pułtuskiego.

3. Zacharjasza Londyńskiego, wierzyciela rs. 69 kop. 75 na dobrach Bledzewo z Okręgu Mławskiego.

4. Baltazara Wojtkowskiego, wierzyciela złp. 6,638 na dobrach Zeńbok z Okręgu Przasnyskiego lokowanej.

5. Jana-Michała Schwartz, wierzyciela ostrzeżenia pod Nr. 9 działu IV w wykazie nieruchomości Płockiej Nr. 3227/8 zapisanego.

Toczy się postępowanie spadkowe, do zamknięcia których, w mej kancelarji termin na dzień 1 (13) Marca 1870 r. oznaczony został.

Płock d. 18 (30) Sierpnia 1869 r.
1—2 Emiljan Ordon.

N. D. 3758. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach.*

Ogłasza się: że z powodu nastałej śmierci:

1. Eliasza Dubrowa właściciela nieruchomości w mieście Suwałkach położonej i numerem hyp 137 oznaczonej

2. Tadeusza Bartoszewicza, właściciela części dóbr Dębowy Róg w powiecie Kalwaryjskim położonych.

3. Henryka Dobrowolskiego, wierzyciela sumy rs. 2,100 w zlewkach do Nr 17 działu IV wykazu hypotecznego na dobrach Wojdzboniszki, w powiecie Wyłkowyżskim położonych, zabezpieczonej.

4. Jana Tukałło, wierzyciela sumy rs. 930 pochodzącej z większej sumy rs. 10,500, pod Nr. 10 działu IV wykazu hypotecznego na dobrach Swiack w powiecie Augustowskim położonych, zapisanej.

5. Macieja Jackiewicza, wierzyciela sumy rs. 225 w zlewkach do Nr. 31 działu IV, wykazu hypotecznego, na dobrach Borowszczyzna w powiecie Kalwaryjskim położonych zabezpieczonej.

6. Walerji Radomyskiej, wierzycielki sumy rs. 5,500, pod Nr. 30 działu IV, wykazu hypotecznego, na dobrach Trakiany w powiecie Kalwaryjskim położonych ubezpieczonej, niemnioj pod Nr. 6 działu IV, wykazu hypotecznego na dobrach Okocie w powiecie Sejnskim sytuowanych.

Toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, termin na d. 18 (30) Listopada 1869 r. jest oznaczony, strony więc interesowane z prawami swemi w tym terminie do Kancelarji podpisanego Rejenta pod prekluzią zgłosić się zechce.

Suwałki, d. 8 (20 Maja 1869 r.
2—2 Władysław Russocki.

N. D. 6381. Pisarz Sądu Pokoju w Tomaszowie.

1. Po zmarłym w dniu 27 Marca (8 Kwietnia) 1860 r. Robercie Wendler, właścicielu domu czyli dworku drewnianego z stajnią, wozownią, spichlerzem pod Nr. pol. 478, oraz domu z placem i pół ogrodziem pod Nr. pol. 327 przy ulicy Lwowskiej.

2. Po zmarłym Pinkwasie Naj w dniu 27 Października 1868 r., współwłaścicielu domu murowanego pod Nr. pol. 4, w rynku przy rogu ulicy Sokalskiej w mieście Tomaszowie Gubernji Lubelskiej położonych, a Nr. R. H. 97 i 66 oznaczonych, otworzył się spadek, do uregulowania którego. naznaczając termin na dzień 6 (18) Marca 1870 r. pod prekluzją. Wzywam interesantów, aby z prawami swemi przed podpisanym stawili się.

Tomaszów d. 5 (17) Sierpnia 1869 r.
1—2 Andrzej Ereth.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 6374. Sąd Pokoju w Radyminie Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki:

1. Nieruchomości miejskiej w mieście Jadowie powiecie Radymińskim gubernji Warszawskiej pod Nr. 29, przy ulicy Warszawskiej położonej, składającej się z domu murowanego parterowego, zabudowań gospodarskich placu na którym wystawiona, z ogrodem fruktowym i warzywnym tudzież.

2. Takiejże nieruchomości i w temże mieście pod Nr. 28, przy ulicy Warszawskiej leżącej, składającej się z domu frontowego, oficyny parterowej drewnianych gontami krytych inaczej dwoma domami zwanej, spichlerza, stodoły, chlewów ogrodu owocowego i warzywnego.

Uwiadamia interesentów że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym d. 1 (13) Grudnia 1869 r. o godzinie 10 rano.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów na karę od rs. 1. kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazany zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji wydaną będzie nastąpi w d. 5 (17) Grudnia 1869 r. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomni być powinni.

Radymin d. 19 (31) Sierpnia 1869 r.
Podsędek,
w z. Kowalewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6377. Warszawska Izba Skarbowa.

Zawiadamia niniejszem że w dniu 15 (27) Września 1869 r. o godzinie 12 w południe, na ulicy Rymarskiej w domu Ministerstwa Finansów na 2 piętrze w sali ogólnych posiedzeń Izby Skarbowej, odbywać się będzie licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę 80 kubicznych sążni sosnowego i 20 brzozowego drzewa w bieżącym roku dla domu Ministerstwa Finansow. Licytacja zacznie się od rubli srebrem 9 kop. 90 za sążeń.

Warunki licytacji mogą być przejrzane każdodziennie oprócz dni niedzielnych i świątecznych, w Kancelarji Warszawskiej Izby Skarbowej od godziny 10 rano do 2 po południu.

Vadium na rzeczoną dostawę oznacza się na rs. 100 i powinno być wniesione razem z deklaracją, w gotowiźnie lub papierach publicznych po kursie.

Deklaracje powinny być pisane podług załączonego wzoru w języku ruskim a przedstawiane w Ogólne Zebranie Warszawskiej Izby Skarbowej do terminu naznaczonego na licytację, Deklaracje podane i przedstawiane po terminie, zrobione nie podług wzoru, z podskrobaniami albo poprawkami, z warunkami lub uwagami niezgodnemi z warunkami licytacji, a także bez vadium, będą uważane za nieważne i nie prawne.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia Warszawskiej Izby Skarbowej z dnia 16 (28) Sierpnia r. b. ja niżej podpisany, niniejszem zawiadamiam że przyjmuję na siebie i obowiązuję się dostawić w bieżącym roku do Warszawskiej Izby Skarbowej 80 kubicznych sążni sosnowego i 20 brzozowego drzewa za cenę (wypisać literami) rs za sążeń poddając się wszystkim warunkom żądaniom pokazanym w warunkach licytacji.

Przy tem załączam vadium (wypisać literami) rs. które jeżeli przy licytacji nie utrzymam się sam odbiorę (lub proszę wysłać pocztą na mój koszt)

Stałe moje zamieszkanie w N. (wypisać miejsce zamieskania).

Pisano N. data i podpis

Warszawa d. 22 Sierpnia 1869 r.

N. D. 6373. Радомская Казенная Палата.

Такъ какъ объявленные троекратно торги, на отдачу въ содержаніе подуховныхъ имѣній Пржитыкъ и Вѣнява Радомскаго Уѣзда, по неявкѣ желающихъ несостоялись, то Казенная Палата, на основаніи журнальнаго постановленія своего, состоявшагося 16 (28) Августа с. г., симъ объявляетъ, что 9 (21) Сентября сего года, въ Радомскомъ Уѣздномъ Управленіи, вновь будутъ производиться публичные торги (in plus), на отдачу имѣній этихъ въ трехъ лѣтнѣе арендное содержаніе, съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года по тоже число 1872 г., отъ пониженныхъ на $1/_4$ часть торговыхъ суммъ, т. е. подуховнаго имѣнія Пржитыкъ, отъ 338 р. с. $62^1/_2$ к., а Вѣнява, отъ 187 р. с. $12^1/_2$ к.

Желающіе участвовать въ торгахъ этихъ должны явиться въ означенный срокъ въ Радомское Уѣздное Управленіе и представить предварительный залогъ равняющійся $1/_4$ части торговой суммы.

При этомъ присовокупляется, что лице удержавшееся на торгахъ обязано принять арендную статью въ такомъ состояніи въ какомъ она находиться въ настоящее время, съ послѣдствіями администраціи.

Вышеозначенныя статьи можно обозрѣвать на мѣстѣ во всякое время; подробныя же кондиціи разсмотривать ежедневно въ Радомскомъ Уѣздномъ Управленіи, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, Августа 20 (Сент 1) д. 1869 г.
Управляющій, Петровъ.
1—1 Асесоръ, Вышковскій.

N. D. 6210. Временный Комитетъ по постройкѣ Варшавскаго Центральнаго дома умалишенныхъ.

Объявляетъ ко всеобщему свѣденію, что 10 (22) Сентября с. г., въ помѣщеніи Главнаго Попечительнаго Совѣта Благотворительныхъ Заведеній (въ Брилевскомъ дворцѣ), будутъ произведены Комитетомъ торги (in minus), посредствомъ подачи запечатанныхъ объявленій, на постройку временнаго сарая, обневленіе памятника, передѣлку состоящаго при немъ домика и обведеніе землянымъ валомъ мѣстности, назначенной подъ постройку центральнаго дома для умалишенныхъ.

Торгъ начнется отъ сумму, изчисленной по смѣтамъ 7,724 р. 28 к. Къ торгамъ будетъ допущенъ только тотъ, изъ мастеровъ и подрядчиковъ, кто на право брать подряды доставитъ надлежащее удостовѣреніе. По сему, желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны вмѣстѣ съ подачею объявленія, по прилагаемой формѣ, представить означенное удостовѣреніе, а равно залогъ (vadium) 775 р. которые лицамъ, за коими не состоится торгъ, будутъ возвращены немедленно.

Желающіе торговаться, могутъ разсматривать торговыя условія ежедневно съ 10 часовъ утра до 3 по полудни, кромѣ табельныхъ и праздничныхъ дней, въ канцеляріи Главнаго Попечительнаго Совѣта.

Объявленія должны быть писаны на установленной гербовой бумагѣ, четко, безъ поправокъ и подчистокъ, и поданы не позже 12 часовъ дня, назначеннаго для торговъ. Написанныя по другой формѣ, а равно поданные послѣ 12 часовъ означеннаго дня, приняты не будутъ.

г. Варшава дня 12 (24) Августа 1869 г.
Предсѣдательствующій въ Комитетѣ,
Дѣйствительный Статскій-Совѣтникъ,
Бекеръ.

„Форма объявленія во Временный Комитетъ по постройкѣ Центральнаго дома Умалишенныхъ."

На основаніи вызова Временнаго Комитета по постройкѣ Центральнаго дома Умалишенныхъ отъ 12 (24) Августа с. г. я согласенъ принять на себя обновленіе памятника на Гроховскомъ Полѣ, исправленіе и передѣлку состоящаго при немъ домика,

постройку временняго сарая и обведеніе земляным валомъ территоріи подъ постройку Центральнаго дома, за сумму (прописью) на точномъ основаніи опредѣленныхъ и извѣстныхъ симъ условій.

Въ обезпеченіе представляю при семь 775 (прописью) рублей, которые, если занимаю не состоится торгъ, прошу возвратить мнѣ лично.

Постоянное мое жительство въ (прописатъ), адрсеъ (подпись званія, имени и фамиліи), (число, мѣсяцъ и годъ).

N. D. 6210. Временный Комитетъ по постройкѣ Варшавскаго Центральнаго дома для умалишенныхъ.

Объявлястъ ко всеобщему свѣдѣнію, что 10 (22) Сентября сего года въ помѣщеніи Главнаго Попечительнаго Совѣта Благотворительныхъ заведеній (въ Брильевскомъ дворцѣ), будутъ произведены Комитетомъ торги in minus, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на устройство двухъ колодцевъ въ мѣстности, предположенной подъ постройку Центральнаго дома. Торгъ начнется отъ суммы, исчисленной по смѣтѣ, 1447 руб. 28 коп.

Желающій участвовать въ торгахъ, изъ числа спеціяльныхъ мастеровъ, вызываемыхъ для сего особо Комитетомъ, обязанъ, вмѣстѣ съ подачею объявленія, по прилагаемой формѣ, представить залогъ (vadium) 145 руб. Лицамъ, за коими несостоится торгъ, будутъ немедленно возвращены преставленныя ими деньги.

Желающіе торговаться могутъ разсматривать торговые условія ежедневно съ 10 часовъ утра до трехъ по полудни, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ канцеляріи Главнаго Попечительнаго Совѣта.

Объявленія должны быть писаны на установленной гербовой бумагѣ, четко, безъ поправокъ и подчистокъ, и поданъ не позже 12 часовъ дня, назначеннаго для торговъ. Написанныя по другой формѣ, а равно поданныя позже 12 часа, означеннаго дня, приняты не будутъ.

Г. Варшава, 12 (24) Августа 1869 года.
Предсѣдательствующій въ Комитетѣ,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
1—3 Бекеръ.

„Форма объявленія во Временный Комитетъ по постройкѣ Центральнаго дома Умалишенныхъ."

На основаніи вызова Временнаго Комитета по постройкѣ Центральнаго дома Умалишенныхъ отъ 12 (24) Августа с. г. я согласенъ принять на себя устройство двухъ колодцевъ въ мѣстности, которая будетъ мнѣ указана и на точномъ основаніи опредѣленныхъ и извѣстныхъ мнѣ условій, за сумму (прописью).

Въ обезпеченіе, представляю при семъ 145 (прописью) рублей, которые, если за мною несостоится торгъ, прошу возвратить мнѣ лично.

Постоянное м е жителььтво въ (прописать адресъ), (подписъ званія имени и фамиліи) (число мѣсяцъ и годъ.).

N. D. 5947. Zarząd Powiatu Nowo-Aleksandryjskiego, niniejszem ogłasza, iż w dniu 4 (16) Września r. b. o godz. 12 w południe odbywać się będzie w sali posiedzeń jego publiczna licytacja in plus) od sumy rs. 1,977 na sprzedaż oberży rządowej w mieście Końskowoli znajdającej się. Licytacja odbywać się będzie głośna, lecz nieobecnym konkurentom dozwala się przedstawić do godz. 12 w południe dnia wyznaczonego dla odbycia licytacji deklaracje pisane na papierze stemplowym ceny kop. 30 w języku ruskim w kopertach opieczętowanych, bez skrobań i poprawek, które to deklaracje otwarte będą po ukończeniu ustnej licytacji.

Osoby mające chęć przyjęcia udział w licytacji, obowiązane są złożyć w totowiźnie a nieobecni dołączyć do deklaracji kwit na wniesione do Kasy Okręgowej lub Gubernjalnej vadium w ilości rs. 197 kop. 70 to jest $^{1}/_{10}$ część sumy szacunkowej.

Warunki do licytacj na sprzedaż pomienionej oberży, mogą być przejrzane w biurze Zarządu Powiatowego codziennie w godzinach biurowych, z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Zarządu Powiatu Nowo-Aleksandryjskiego z dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. Nr. 5284, o odbywać się mającej licytacji na sprzedaż oberży rządowej w mieście Końskowoli, niniejszym deklaruje, iż obowiązuje się kupić rzeczoną oberżę za sumę (pisać sumę cyframi i literami) z zachowaniem wszystkich ustanowionych do sprzedaży tej warunków.

Na złożone vadium w ilości (pisać sumę cyframi i literami), załączam kwit (takiej to) Kasy, niniejsza deklaracja pisana (tu wymienić dzień, miesiąc i rok), imie i nazwisko (podpisać wyraźnie), mieszkam stale (tu wskazać miejsce zamieszkania).

(Wzór do deklaracji zamieszczony jest w ruskim języku w dzienniku Warszawskim ruskim).

NowoAleksandrja d. 29 Lip. (10 Sier.) 1869 r.
Za zgodność,
Referent, Kamiński.

N. D. *6019. Лазновское Лѣсное Управленіе.*

На основаніи предписанія б. Финансоваго Управленія въ Царствѣ отъ 12 Апрѣля с. г. за № 12815/6326, Лазновское Лѣсное Управленіе назначаетъ третій срокъ къ торгамъ на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ съ 1869 г. въ стражѣ Правда, по дачамъ:

1. Дѣлянка, дачи Шлентковице, отъ оцѣночной суммы 111 руб. $95^{1}/_{2}$ коп. сер.
2. Дѣлянка, дачи Шлентковице, отъ оцѣночной суммы 234 р. 97 к. с.
3. Дѣлянка, дачи Шлентковице, отъ суммы 301 руб. $80^{1}/_{2}$ коп сер. (лѣсъ отъ прежнихъ лѣтъ).
4. Лѣсосѣка дачи Ружа, отъ оцѣночной суммы 186 р. 86 к. с.
5. Лѣсосѣка дачи Лдзань, отъ оцѣночной суммы 480 р. $6^{1}/_{2}$ коп.

Лица желающіе участвовать въ торгахъ должны явится въ Лазновское Лѣсное Управленіе въ деревню Віончинъ, Лодзинскаго Уѣзда 11 (23) Сентября с. г. съ 11 часовъ утра съ залогомъ равняющимся $^{1}/_{10}$ части установленной суммы.

Желающіе, подробныя условія настоящей продажи могутъ ежедневно въ служебное время пересматривать въ Лазновскомъ Лѣсномъ Управленіи, а лѣсъ могутъ видѣть на мѣстѣ по указаніи Лѣсной службы.

въ Віончинѣ, 31 Іюля 1869 года.
2—3 Старшій Надлѣсничій, Виспевскій.

N. D. 6298. Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.

Доводится до всеобщаго свѣдѣнія, что въ Управленіи Начальника Бендинскаго Уѣзда 5 (17) Сентября с. года въ 11 часовъ утра будетъ производится въ пятый разъ моргъ посредствомъ запечатанныхъ обявленіи на поставку въ 1869 г. въ Домбровскій Окружный магазинъ досокъ разныхъ сортовъ, и размѣровъ отъ возвышенныхъ цѣнъ на 20%, а именно:

1. Досокъ въ 1″ толщ. 12″ шир. 24′ длин. по 60 коп. за штуку.
2. Досокъ въ $1^{1}/_{2}$″ толщ. 12″ шир. 24′ длин. по 78 коп. за штуку.
3. Досокъ въ 2″ толщ. 12″ шир. 24′ длин. по 1 р. 8 к. за штуку.
4. Досокъ въ 3″ толщ. 12″ шир. 24′ длин. по 1 р. 50 к. за штуку.
5. Досокъ въ 4″ толщ. 12″ шир. 24′ длин. по 1 р. 98 к. за штуку.
6. Горбыльныхъ досокъ въ $1^{1}/_{2}$″ толщ. по 27,6 к. за штуку.
7. Горбыльныхъ досокъ въ 1″ толщ. по 20,4 к. за штуку.
8. Горбилей досокъ по 13,8 к. за штуку.

Приступающій къ торгамъ, обязанъ представить при объявленіи на залогъ 748 руб. и на издержки по объявленіи торговъ 18 руб.

Тори эти будутъ производится на такихъ же условіяхъ, какія были назначены къ первымъ торгамъ. которыя помѣщены въ Варшавскомъ Дневникѣ за № 55—60 и 64.

въ Домбровѣ 14 (26) Августа 1869 г.
Нехыдовъ.
2—3 Секретарь Округа, Пашковичъ.

N. D. *6384. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble i różne sprzęty gospodarskie, w dniu 28 Sierpnia (9 Września) 1869 r. o godzinie 11 z rana w domu pod Nr. 1310 przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną

Warszawa d. 19 (31) Sierpnia 1869 r.
1—2 Sosonko.

N. D. *6396. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 1 i 2 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble, naczynia kuchenne i różne sprzety domowe, w dniu 1 (13) Września 1869 r. o godzinie 4 po południu w domu pod Nr. 1806 przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 21 Sierpnia (2 Wrześ.) 1869 r.
1—2 Radca Honorowy, Popiel.

N. D. 6393. Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji sądowej w dniu 25 Sierpnia (6 Września) r. b. o godzinie 11 rano, za Żelazną-Bramą: bielizna, garderoba męzka i t. p. i w dniu 28 Sierpnia (9 Września) t. r. o godzinie 12 w południe na targu Wołowym w Pradze przy Warszawie: konie, powóz, krowy, meble różne, sprzęty kuchenne i t. p., przez publiczną licytację sprzedane będą.
1—1 S. *Nawrocki*, Komornik p. S A.

N. D. 5538. Wójt Gminy Mokotowa.

W zastosowaniu się do istniejących przepisów, podaje do powszechnej wiadomości, iż na mocy uchwały rady familijnej pod dniem 5 (17) m. b. w Urzędzie tutejszym zapadłej i przez Sąd Gminny zatwierdzonej, sprzedaną zostanie przez publiczną licytacją w drodze działów osada wieczysto czynszowa we wsi Sielcach, za rogatką Czerniakowską, gminie tutejszej położona, do Sukcesorów Badowskich należąca, składająca się z gruntu, około jednej morgi nowo polskiej. Domu mieszkalnego z drzewa o 4-ch stancjach i jednym sklepiku jako też stodoły z drzewa, z której to osady opłaca się do Kasy Księstwa Łowickiego czynszu rocznie rs. 4 kop. 50

Lictyacja stanowcza w miejscu posiedzeń Sądu Gminnego w Mokotowie, odbędzie się 15 (27) Października r. b. o godzinie 12 w południe od sumy rs. 300, jako szacunku przez biegłych ustanowionego. Każdy do licytacji przystępujący, winien złożyć vadium rs. 75 w gotowiźnie.

Warunki licytacji każdego czasu w Urzędzie Wójta gminy Mokotów przejrzane być mogą.

Mokotów dnia 15 (27) Lipca 1869 roku.
A. Lewicki.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. — ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 6331. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilet Lombardowy** wydany za Nr. 22,930 na rs 15, 18,665 na rsr. 15, 29,682 na rs. 13 i 18,063 na rs. 15, przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 9 Września 1869 to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji
2—3

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. – Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. *6181*. *Департаментъ Сухопутныхъ Сообщеній.*

Вызываетъ желающихъ на покупку хранящихся въ городѣ Варшавѣ и находящихся въ исправномъ состояніи паровага копра Насмидта и насоса Летестю, изъ которыхъ первый пріобрѣтенъ казною за 12,659 р. 56 к., а для продажи одѣненъ въ 2,500 р. и второй купленъ казною за 1,516 р. 46$\frac{1}{2}$ к. и оцѣненъ для продажи въ 250 р.

Торги будутъ производиться изустно въ Департаментѣ Сухопутныхъ Сообщеній 11 Сентября т. г. въ часъ по полудни, съ узаконенною переторжкою. Подробную опись и чертежи означенныхъ инструментовъ, можно видѣть въ Департаментѣ ежедневно, кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней, отъ 10 часовъ утра до 4 часовъ по полудни.

Ст. Петербургъ дня 11 Августа 1869 г.

Дѣлопроизводитель, Виноградъ.

2—3

N. D. *6179* *Горный Департаментъ въ Царствѣ Польскомъ.*

Горный Допартаментъ Царства извѣщаетъ, что на основаніи предложенія Г-на Министра Финансовъ, отъ 7 Августа с. г. за № 672, будутъ производиться 12 (24) Сентября с. г. въ часъ по полудни, въ присутствіи Горнаго Департамента въ Варшавѣ, торги (in plus), посредствомъ опечатанныхъ объявленій, на продажу со дня утвержденія контракта, по 1 Января 1873 года, добываемаго на казенныхъ копяхъ Западнаго Горнаго Округа въ Царствѣ Польскомъ: Ксаверій, Цѣшковскій, Лабенцкій, Новой, Геронимъ, Шуманъ и другихъ, оптомъ въ однѣ руки, всего каменнаго угля, назначаемаго на вольную продажу на самомъ мѣстѣ копей, начиная съ цѣны за каждый Варшавскій корецъ крупнаго угля на мѣстѣ добычи онаго на Копи Ксаверій 29 (двадцать девять) копѣекъ.

Продажная цѣна одного корца крупнаго угля изъ прочихъ выше поименованныхъ копей, опредѣляется положительно въ 5 копѣекъ ниже, противъ полученной съ торговъ цѣны за крупный уголь изъ копи Ксаверій.

Продажная цѣна на средній уголь въ кускахъ, толщиною отъ трехъ до одного дюйма въ діаметрѣ, опредѣляется для всѣхъ копей, 5-ю копѣйками ниже противъ цѣны крупнаго угля. За симъ положительная цѣна средняго угля на всѣхъ безъ исключенія копяхъ, какъ зависима отъ цѣны крупнаго тоже не назначается.

Продажная цѣна угольнаго муссора (остающагося отъ просѣва средняго) опредѣляется безъ измѣненія, на копи Ксаверій въ 4 копѣйки, а на прочихъ всѣхъ копяхъ въ 3 копѣйки за одинъ корецъ, и по сей только цѣнѣ контрагентъ обязывается за оный платить.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ обязаны представить при самомъ объявленіи квитанцію на внесенный ими въ Польскій Банкъ, или другую казенную касу, торговый залогъ въ суммѣ 10,000 рублей наличными деньгами, или процентными бумагами, принимаемыми Правительственными мѣстами къ подрядамъ и сверхъ того на торговыя издержки исключительно наличными 50 руб.

Покупщикъ обязанъ содержать въ исправности на собственный счетъ, желѣзно-дорожный путь отъ копей, до бульвара станціи желѣзной дороги въ Домбровѣ.

Лице за коимъ торги состоатся, по полученіи о томъ увѣдомленія отъ Горнаго Департамента, обязано въ теченіи семи дней явиться въ Управленіе Горнаго Департамента, для заключенія съ нимъ контракта и пополненія контрактнаго залога до 20-ти тысячь рублей.

Если покупщикъ представитъ контрактный залогъ процентными бумагами, то онѣ будутъ считаться ниже 4% противъ курса на Варшавской биржѣ.

Если въ теченіи срока, опредѣленнаго для сей продажи, по 1 Января 1873 года, казенныя каменно-угольныя копи будутъ проданы въ частныя руки, то и дѣйствіе контракта, на продажу угля прекращается и контрагентъ не будетъ въ правѣ заявлять никакія по сему случаю претеніи къ казнѣ.

Объявленія должны быть писаны на гербовой бумагѣ 75 копѣечнаго достоинства, на рускомъ языкѣ и поданы въ запечатанныхъ конвертахъ, въ присутствіи Завѣдывающему Горнымъ Департаментомъ, или присланы по почтѣ до начатія торговъ по слѣдующей формѣ:

„Вслѣдствіе извѣщенія Горнаго Департамента отъ 14 (26) Августа с. г. за № 2350 заявляю настоящимъ: что я обязываюсь въ теченіи, со дня утвержденія контракта, по 1 Января 1873 года, покупать отъ Горнаго вѣдомства весь каменный уголь на копяхъ Западнаго Горнаго Округа въ Царствѣ Польскомъ, назначенный для продажи Горнымъ вѣдомствомъ, и уплачивать за оный въ Горную Спеціяльную Домровскую касу, а именно, за каждый Варшавскій корецъ на мѣстахъ добычи: за уголь изъ копи Ксаверій крупный по копѣекъ. . . . прописью . . . за крупный уголь изъ копей Цѣшковскій, Лабенцкій, Новой, Геронимъ, Шуманъ и другихъ, а также за средній и мелкій (остающійся отъ просѣва средняго), на всѣхъ безъ исключенія копяхъ, по обозначеннымъ въ торговыхъ условіяхъ положительнымъ цѣнамъ, установленнымъ въ размѣрѣ относительномъ къ предложенной мною цѣнѣ на крупный уголь изъ копи Ксаверій, подчиняясь всѣмъ обязательствамъ въ торговыхъ условіяхъ оговореннымъ, для меня понятнымъ и въ доказательство мною подписаннымъ.

При семъ прилагаю квитанцію N. касы на представленный залогъ въ суммѣ 10,000 рублей и на торговыя издержки наличностью 50 руб., которыя, въ случаѣ не состоянія за мною торговъ, желаю получить обратно самъ, или посредствомъ довѣреннаго къ тому лица.

Мѣсто постояннаго моего пребыванія въ N. въ близи почтовой станціи N. (если же въ Варшавѣ, то изложить при какой улицѣ и номеръ дома).

Писалъ въ N. мѣсяца N. дня N. 1869 г. (подписать четко имя и фамилію).

Объявленія, изложенныя не по существующимъ для торговъ правиламъ и не по указанной формѣ, равно написанныя не четко, или съ поправками и оговорками, а также съ предложеніемъ въ нихъ цѣнъ на уголь въ дробіяхъ меньшихъ противъ четверти копѣйки и на конецъ поданныя не въ означенномъ крокѣ приняты не будутъ.

Прочія можно видѣть ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ канцеляріи Горнаго Департамента въ Варшавѣ, а также въ Управленіи Начальника Западнаго Горнаго Округа въ Домбровѣ.

* * *

Wydział Górnictwa ogłasza niniejszem, że na zasadzie reskryptu Ministra Finansów z dnia 7 Sierpnia r. b. Nr. 672, odbywać się będzie w dniu 12 (24) Września r. b. o godzinie 1-ej po południu w sali posiedzeń Wydziału Górnictwa w Warszawie, licytacja in plus, za pośrednictwem deklaracij opieczętowanych na sprzedaż hurtową, jednej osobie, w przeciągu czasu od dnia zatwierdzenia kontraktu do 1 Stycznia 1873 r. całej ilości węgli kamiennych wydobywanych z kopalń Rządowych Okręgu Zachodniego w Królestwie Polskiem, a mianowicie: Ksawery, Cieszkowski, Łabęcki, Nowa, Hieronim, Szuman i innych, przeznaczonej na wolną sprzedaż na miejscu tychże kopalń, poczynając od ceny za każdy korzec warszawski węgla grubego, na gruncie kopalni Ksawery kopiejek 29, wyraźnie kopiejek dwadzieścia dziewięc.

Cena przedażna jednego korca węgla grubego z wszystkich innych wyżej wymienionych kopalń, oznacza się stanowczo o 5 kopiejek niższą od tej ceny, jaka ofiarowaną zostanie na licytacji za korzec węgla grubego z kopalni Ksawery.

Cena sprzedażna na węgiel średni w kawałkach od 3 do 1 cala średnicy mających ustanawia się dla wszystkich kopalń o 5 kopiejek niżej ceny za węgiel gruby, zatem stanowcza cena węgla średniego ze wszystkich bez wyjątku kopalń jako zawisła od ceny węgla gróbego również się nie oznacza. Cena sprzedażna węgla drobnego (pozostałego po przesianiu średniego węgla) ustanawia się bez zmiany na kopalni Ksawery po 4 kopiejki, a na wszystkich innych kopalniach po 3 kopiejki za każdy korzec, i po tej jedynie cenie kontrahent obowiązany jest uiszczać zapłatę.

Pragnący przyjąć udział w licytacji, obowiązani są przedstawić przy deklaracji kwit Kasy Banku Polskiego, lub też innej Skarbowej, na wniesione przez nich vadium do licytacji w ilości 10,000 rs. gotowizną lub papierami procentowemi, przyjmowanemi na ten cel przez Władze Skarbowe według oddzielnych przepisów, a prócz tego na koszta licytacyjne jedynie gotowizną rs. 50.

Kontrahent obowiązany jest utrzymywać swoim kosztem w należytym stanie koleje żelazne prowadzące od kopalń węglowych do bulwaru Stacji drogi żelaznej w Dąbrowie.

Utrzymujący się na licytacji, po otrzymaniu w tym przedmiocie zawiadomienia od Wydziału Górnictwa obowiązany jest w ciągu dni 7 zgłosić się do tegoż Wydziału dla zawarcia z nim kontraktu i dokompletowania kaucji do wysokości 20,000 rublj.

W razie złożenia pomienionej kaucji w papierach procentowych, takowe liczone będą po 4% niżej kursu giełdy Warszawskiej.

Gdyby w ciągu zakreślonego terminu na sprzedaż niniejszą po 1 Stycznia 1873 r. kopalnie rządowe zostały sprzedanemi w prywatne ręce, w takim razie i kontrakt na sprzedaż węgli kamiennych przestaje być obowiązującym, a tem samem i strona która go zawarła z Rządem nie będzie mieć prawa rościć do tegoż jakich bądź z tego powodu pretensij.

Deklaracje winny być pisane na papierze stemplowym ceny kopiejek 75 w ruskim języku i doręczone w kopertach zapieczętowanych, w sali posiedzeń Zarządzającemu Wydziałem Górnictwa, lub też nadesłane pocztą przed rozpoczęciem licytacji, podług formy następującej:

„W skutku ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 14 (26) Sierpnia r. b. Nr. 2,350, oznajmiam niniejszem, iż obowiązuję się w przeciągu czasu od daty zatwierdzenia kontraktu, do 1 Stycznia 1873 r. zakupywać od Władzy Górniczej całą ilość węgla kamiennego na miejscu kopalń rządowych w Okręgu Zachodnim Królestwa Polskiego i płacić za takowy do Specjalnej Kasy Górniczej w Dąbrowie, a mianowicie:

Za jeden korzec warszawski węgla grubego z kopalni Ksawery na samem miejscu wydobycia go z kopalni po kopiejek . . . . wyraźnie po kopiejek . . . . .

Za węgiel gruby z kopalń Cieszkowski, Łabęcki, Nowa, Hieronim, Szuman i innych, jak również za węgiel średni i drobny (pozostały od przesiania średniego) ze wszystkich bez wyjątku kopalń, po cenach stanowczych oznaczonych w warunkach licytacyjnych, których wysokość jest załeżną od zadeklarowanej przezemnie ceny za węgiel gruby na kopalni Ksawery, poddając się wszelkim zobowiązaniom w warunkoch licztacyjnych objętym, które w dowód zrozumienia przezemnie podpisane zostały.

Przytem dołączam kwit Kasy N. na złożone vadium do licytacji w sumie 10,000 rubli i na koszta licytacyjne rs. 50, które w razie nieutrzymania się na licytacji, pragnę sam odebrać, lub też za pośrednictwem upoważnionej przezemnie do tego osoby.

Stałe moje zamieszkanie w N. blisko stacji pocztowej N. (jeżeli w Warszawie to wynic ulicę i Nr. domu).

Pisałem w N. dnia miesiąca 1869 roku.

(Podpisać czytelnie imie i nazwisko).

Deklaraaje podane nie według obowiązujących przepisów licytacyjnych, lub z niezachowaniem wskazanej formy, tudzież napisane nie czytelnie, lub z poprawkami i omówieniami, jak również z zaofiarowanemi na węgiel cenami, w ułomkach mniejszych od jednej czwartej kopiejki, lub nareszcie podane nie w oznaczonym terminie, przyjętemi nie będą.

Inne warunki można widzieć codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych i galowych, w Kancelarji Wydziału Górnictwa w Warszawie, jak również w Zarządzie Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie.

Г. Варшава, 14 (26) Августа 1869 года.

Завѣдывающій Горнымъ Департаментомъ, Антиповъ.

Начальникъ Отдѣленія, Соболевскій.

Правитель Канцеляріи, Бригевичъ.

N. D. *6294*. *Окружное Интендантское Управленіе.*

Въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи Варшавскаго военнаго Округа, будетъ произведенъ 24-го Сентября настоящаго года, рѣшительный торгъ, безъ переторжки, — посредствомъ присылки запечатанныхъ объявленій и изустнаго торга, на передѣлку 12625 киверныхъ тулей, хранящихся въ Брестъ-Литовскихъ Магазинахъ Варшавскаго Интендантскаго склада на тридцаты натронныя сумки, новаго образца.

Къ участію въ торгѣ будутъ допущены кожевенные заводчики и обыкновенные подрядчики, безразлично.

Въ обезпеченіе неустойки требуется залоговъ, на пятнадцать процентовъ подрядной суммы. Эти залоги освобождаются и возвращаются подрядчику по мѣрѣ поставки имъ вещей; если только не будетъ съ его стороны явной неисправности. По заключеніи контракта, если пожелаетъ подрядчикъ, можетъ быть выдано ему въ задатокъ, подъ особые денежные залоги, рубль за рубль, до третьей части подрядной суммы, равно, и въ продолженіи подряда, могутъ быть выданы подрядчику эти задатки, но не иначе какъ по суммѣ невыставленныхъ вещей.

Передѣлка киверныхъ тулей должна быть произведена согласно приведенному ниже описанію, приложенному къ приказу по Военному вѣдомству отъ 17 Февраля 1869 г., за N. 53, а самая поставка построенныхъ сумокъ,— должна производиться во всѣмъ на общихъ условіяхъ, утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ для поставки Интендантскихъ вещей по сроку 1870 г.

Построенныя подрядчикомъ суммки должны быть сданы въ Брестъ-Литовскіе магазины Варшавскаго Интендантскаго склада, чрезъ посредство тамошней Пріемной Комисій, къ общимъ срокамъ, т. е. $\frac{1}{3}$ всего количества къ 1 Декабря 1869 г. $\frac{1}{3}$ къ 1 Января и $\frac{1}{3}$ къ 15 Февраля 1870 года.

Работы по передѣлкѣ будутъ производимы въ помѣщеніяхъ, которыя будутъ для этого отведены въ Брестъ-Литовскихъ магазинахъ Интенданскаго склада, если это будетъ признано возможнымъ въ противномъ случаѣ, подрядчикъ долженъ производить работы внѣ казенныхъ складовъ, въ частномъ помѣщеніи, съ тѣмъ, чтобы вывозя вещи изъ казеннаго магазина, подрядчикъ обеспечивалъ казну, по стоимости ихъ особымъ залогомъ, рубль за рубль.

Утвержденіе торга будетъ сдѣлано Варшавскимъ Интендантскимъ Управленіемъ если состоявшаяся цѣна, не будетъ превышать опредѣленной Военнымъ Совѣтомъ, въ противномъ случаѣ, о послѣдствіи торга будетъ представлено Военному Совѣту, чрезъ Варшавскій Военно-Окружной Совѣтъ.

Лица, желающіе вступить въ изустный торгъ, обязаны представить въ Варшавское Интендантское Управленіе, не позже 11 часовъ утра, въ день назначенный для торга, при прошеніи на установленной гербовой бумагѣ, документы о своемъ званіи и залоги, соразмѣрные суммѣ неустойки.

Запечатанныя объявленія должны быть одачы, или присланы, въ Варшавское Интендантское Управленіе, тоже не позже 11 часовъ утра, дня, назначеннаго для торга. Запечатанныя объявленія должны заключать въ сѣбѣ:

1. Согласіе принять подрядъ, на точномъ основаніи условій, безъ перемѣны.

2. Цѣну складомъ писанную, безъ допущенія другихъ дробей, кромѣ $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ и $\frac{1}{16}$ коп. сер.

3. Мѣстопребываніе, званіе имя и фамилію предъявителя, также мѣсяцъ и число когда писано. Къ объявленію должны быть приложены: 1. Документы о званіи предъявителя; 2. Залоги, соразмѣрные суммѣ неустойки. Надпись на пакетѣ, въ которомъ запечатано объявленіе, должна быть слѣдующая: „Объявленіе въ Окружное Интендантское Управленіе Варшавскаго Военнаго Округа къ рѣшительному торгу, назначенному 24 Сентября 1869 года, на передѣлку киверныхъ тулей, на тридцати патронныя сумки новаго образца."

Лицамъ, кои будутъ участвовать въ изустномъ торгѣ, лично, или чрезъ повѣренныхъ, воспрещается подавать запечатанныя объявленія.

Вызовы присылаемые по телеграфу и увѣдомленія Правительственныхъ мѣстъ и лицъ, по телеграфу же, о свободности залоговъ подрядчиковъ, не будутъ принимаемы.

ОПИСАНІЕ

пѣхотныхъ тридцати-патронныхъ сумокъ, по образцамъ Высочайше утвержденнымъ въ 17 день Февраля 1869 года.

Сумки эти заготовляются вновь и передѣлываются изъ прежнихъ.

Качество матеріала и размѣры, неизмѣненные настоящимъ описаніемъ, остаются тѣ же, какіе установлены были для сумокъ образца 1864 года, (приказъ того же года за N. 150), по описанію, приложенному къ приказу 1866 г. за N. 382, стр. 13—15. Измѣненія же заключатся въ слѣдующемъ:

1. Коробка (собственно сумка) должна имѣть: новая: высоты по передней стѣнкѣ 1$\frac{4}{8}$ вершка, по задней отъ 1$\frac{5}{8}$ до 1$\frac{6}{8}$ вершка; бока сумки должны имѣть вышину соотвѣтственную передней и задней стѣнкамъ; ширина коробки 1$\frac{3}{8}$ вершка; передѣланная: высоты по передней стѣнкѣ 1$\frac{3}{8}$, по задней отъ 1$\frac{5}{8}$ до 1$\frac{6}{8}$ в.; бока сумки соотвѣтствуютъ вышинѣ передней и задней стѣнокъ; ширина коробки 1$\frac{2}{8}$ вершка.

2. Клапаны два поперечные (вмѣсто прежнихъ продольныхъ), изъ мягкой и тонкой но плотной юхтовой кожи, для облегченія выниманія патроновъ. Клапаны эти пришиваются къ задней стѣнкѣ коробки, съ внутренней стороны, на разстоянии $\frac{5}{8}$ вершка отъ дна ящика, и имѣетъ длины 4 вершка, ширины у пришива 1$\frac{6}{8}$ вершка, а отступивъ отъ пришива на 2$\frac{3}{8}$ в., клапанъ закругляясь съуживается до 1 вершка. На $\frac{6}{8}$ вершка отъ конца

клапаны имѣютъ прорѣзанныя петли, которыми застегиваваются, во время заряжанія ружья, на кожанные костылки, пришитые къ передней стѣнкѣ ящика, по срединѣ ея, на $^{6}/_{8}$ вершка отъ боковыхъ сторонъ коробки

3. Капсюльная сумочка при новыхъ сумкахъ не полагается; при передѣланныхъ же остается по прежнему.

4. Крыша въ новыхъ сумкахъ холстамъ не подбивается, хотя оторочка остается по прежнему; въ передѣланныхъ же сумкахъ, холщевая подкладка остается безъ измѣненія.

5. Протравникъ не требуется при сумкахъ къ игольчатымъ ружьямъ; при сумкахъ же къ капсюльнымъ ружьямъ, остается по прежнему.

6. Тринчикъ пристяжной, какъ въ новой, такъ и въ передѣланной сумкѣ, полагается одинаковый : шириною въ $^{5}/_{8}$, длиною въ 5 вершковъ. Онъ пришивается къ крышкѣ тройною, сквозною строчкою, съ внутренней стороны, на разстояніи $^{4}/_{8}$ в. отъ средины нижняго края крыши. На тринчикѣ прорѣзываются двѣ петли, одна на разстояніи 1 вер. отъ крыши, каковой петлей крыша и пристегивается на кожанный костылекъ, прикрѣпленный къ нижнему краю ящика, противъ тринчика. Другая петля прорѣзывается на разстояніи $^{7}/_{8}$ верша отъ конца тринчика и застегивается на пуговицу мундира, или шинели, только во время скорой стрѣльбы, чтобы удержать крышу въ открытомъ положеніи и тѣмъ облегчить выниманіе патроновъ.

7. Наугольники пришиваются къ обѣимъ изъ поперечныхъ сторонъ крыши, начиная отъ самаго пришива ея къ сумкѣ, съ внутренней стороны. Наугольники выкраиваются изъ такой же самой юфтовой кожи, какъ и крыша, и въ пришитомъ видѣ имѣютъ слѣдующіе размѣры: у пришива къ крышѣ, по кривой линіи, $2^{2}/_{8}$, сзади $^{4}/_{8}$ и снизу, по прямой линіи, $1^{5}/_{8}$ вершка.

8. Общіе размѣры сумки должны быть слѣдующіе:

Коробка: (собственно сумка), ширина новой $1^{3}/_{8}$ вершка, передѣланной $1^{2}/_{8}$ вершка.

Длина передней стороны, новой $4^{1}/_{8}$ вершка, передѣланной 4 верш.

Длина задней стороны, новой $4^{1}/_{8}$ вершка, нередѣланной 4 вершка.

Вышина спереди, новой $1^{4}/_{8}$ вершка, передѣланной $1^{3}/_{8}$ вершка.

Вышина сзади, новой отъ $1^{5}/_{8}$ вершка передѣланной до $1^{6}/_{8}$ вершка.

Крыша: По средней линіи, новой $4^{2}/_{8}$ вершка, передѣланной $4^{1}/_{8}$ вершка.

Верхняя часть, новой $4^{1}/_{8}$ вершка, передѣланной 4 вершка.

Нижняя часть, новой $4^{3}/_{8}$ вершка, передѣланной $4^{2}/_{8}$ вершка.

Ширина по срединѣ, новой 3 вершка, передѣланной $2^{6}/_{8}$ вершка.

Ширина по краямъ, новой по $3^{2}/_{8}$ вершка, передѣланной 3 вершка.

Передѣланныя сумки не подлежатъ браковкѣ, если размѣры ихъ окажутся одинаковыми вообще, или въ частности съ размѣрами, опредѣленными для новыхъ сумокъ.

Въ прежнихъ сумкахъ увеличеніе размѣровъ коробки производится посредствомъ надставокъ изъ юфтовой кожи, одинаковаго качества съ употребляемою на коробку сумки.

Г. Варшава, 16 Августа 1869 года.

Окружной-Интендантъ,

3—3 Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.

N. D. 5223. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.

Podaje do wiadomości powszechnej, że na zasadzie art. 7, postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego, z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie za zaległości w ratach Towarzystwu należnych, są wystawione na przymusową przedaż przez publiczną licytację w mieście Kielcach, w Kancelarjach hypotecznych poniżej wymienionych.

1. Lścin, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 900, vadium do licytacji wynosi rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,950, termin sprzedaży dnia 13 (25) Lutego 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

2. Rakówek, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynosą rs. 350, vadium do licytacji wynosi rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs 6,775, termin sprzedaży dnia 13 (25) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

3. Balicki Klucz, z wsiami: Zawada, Kotlice, Polanki, Dąbrówka i Bugaj, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,440, vadium do licytacji wynosi rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 54,425, termin sprzedaży dnia 14 (26) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

4. Chlewice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 800, vadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,150, termin sprzedaży dnia 14 (26) Lutego 1870 r. przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

5. Choteł zielony, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 480, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 11,250, termin sprzedaży dnia 14 (26) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

6. Dalowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,600, vadium do licytacji wynosi rsr. 4,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 34,250, termin sprzedaży d. 14 (26) Lutego 1870 r , przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

7. Glupczów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 340, vadium do licytacji wynosi rsr. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,575, termin sprzedaży d. 16 (28) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

8. Goleniowy i Przybyszów, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,700, vadium do licytacji wynosi rsr. 4,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 24,830, termin sprzedaży dnia 16 (28) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

9. Grudzyny, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 530, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,300, termin sprzedaży dnia 16 (28) Lutego 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

10. Janikowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 380, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,975, termin sprzedaży dnia 16 (28) Lutego 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

11. Jazdowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szkalbmierskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 230, vadium do licytacji rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,300, termin sprzedaży dnia 16 (28) Lutego 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

12. Jeżówka, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostale, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 820, vadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,800, termin sprzedaży dnia 17 Lutego (1 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kancel. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

13. Ilkowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 700, vadium do licytacji wynosi rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,525, termin sprzedaży d. 17 Lutego (1 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

14 Kępa Lubaska, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 140, vadium do licytacji wynosi rsr. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,275, termin sprzedaży d. 17 Lutego (1 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

15. Kępie i Pogwizdów, z folwarkiem Marcinkowice, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyl. i przynależ., położone w Ogu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,000, vadium do licytacji wynosi rs. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 48,000. termin sprzedaży dnia 17 Lutego (1 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Juszyńskim Grzegorzem.

16. Kostki Wielkie i Małe, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,600, vadium do licytacji wynosi rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 39,320, termin sprzedaży dnia 17 Lutego (1 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

17. Kossów, z przyległościami i prznależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 510, vadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr 9,925, termin sprzedaży dnia 17 Lutego (1 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

18. Kozłów, Ludwinów i Henryków, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 730, vadium do licytacji wynosi rsr. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,575, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

19. Kroczyce, z wsiami Siemierzyce i Podlesie, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 970, vadium o licytacji wynosi rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,650, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

20. Kuźnica Błędowska, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 210, vadium do licytacji wynosi rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 5,150, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

21. Lassochów i Wiśnicz, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 900, vadium do licytacji wynosi rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,550, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

22. Lgota murowana z częścią Podlesia, wsią Dupiec, z folwarkiem Przylubsko i Zenkowice, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,430, vadium do licytacji wynosi rs. 7,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 54,775, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

23. Lipno A, B, z folwarkiem Bugaj, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 690, vadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 16,225, termin sprzedaży dnia 18 Lutego (2 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

24. Ludynia i Czostków, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 900, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 19,725, termin sprzedaży d. 20 Lutego (4 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

25. Majkowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 540, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,980, termin sprzedaży dnia 20 Lutego (4 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

26. Michałowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs 1,070, vadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 17,500, termin sprzedaży dnia 20 Lutego (4 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

27. Mijaczów Bendusz, Franulka, Wielki Piec i Fryszerka na Michałowie, po uposażeniu włościan pozostałe, zprzyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 700, vadium do licytacji rsr. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,075, termin sprzedaży d. 20 Lutego (4 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

28. Mikułowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 770, vadium do licytacji wynosi rsr. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,750, termin sprzedaży dnia 21 Lutego (5 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

29. Mieronice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 710, vadium do licytacji wynosi rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,225, termin sprzedaży d. 21 Lutego (5 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

30. Mzurów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 390, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 9,200, termin sprzedaży dnia 21 Lutego (5 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

31. Niegowonice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 790, vadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs 19,800, termin sprzedaży dnia 21 Lutego (5 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

32. Ostrów i Wymysłów, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Ogu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 650, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,600; termin sprzedaży dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

33. Ostrowce, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 300, vadium do licytacji wynosi rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,175, termin sprzedaży dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

34. Owczary, górna wieś i Brzozówka, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,400, vadium do licytacji wynosi rs. 3,450, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 29,725, termin sprzedaży dnia 23 Lutego (7 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Makowskim Stanisławem.

35. Ropocice, Wałkanowy górne i dolne i Bugaj, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 640, vadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,775, termin sprzedaży dnia 24 Lutego (8 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Juszyńskim Grzegorzem.

36. Rzędowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,220, vadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 33,400, termin sprzedaży d. 24 Lutego (8 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

37. Secemin, z folwarkiem Zaróg, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 970, vadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 22,275, termin sprzedaży dnia 24 Lutego (8 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem Juszyńskim Grzegorzem.

38 Siedlce, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 220, vadium do licytacji wynosi rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,150, termin sprzedaży d. 24 Lutego (8 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

39. Skarżyce i Morsko, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 470, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,850, termin sprzedaży d. 25 Lutego (9 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

40. Sudołek, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 150, vadium do licytacji wynosi rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,625, termin sprzedaży dnia 25 Lutego (9 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

41. Sulisławice i Podlesie, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży

wynoszą rs. 650, vadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,150, termin sprzedaży dnia 25 Lutego (9 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

42. Piasek mały, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr 540, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 11,550, termin sprzedaży d. 25 Lutego (9 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

43. Szczekarzów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szkalbmierskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 100, vadium do licytacji wynosi rs. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,600, termin sprzedaży d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

44. Szyszczyce, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 600, vadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 13,275, termin sprzedaży dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

45. Topola, z przyległościami i przynależyt., po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 220, vadium do licytacji wynosi rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,975, termin sprzedaży dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

46. Waganowice, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 480, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,850, termin sprzedaży dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

47. Witów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 470, vadium do licytacji wynosi rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 17,975, termin sprzedaży d. 27 Lutego (11 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

48. Wola Więcławska, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Proszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 540, vadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,500, termin sprzedaży dnia 27 Lutego (11 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

49. Wolica Siesławska, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 350, vadium do licytacji wynosi rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,150, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

50. Wysoka Maszczykowo, Czarka, Koza Józefów i Piętaki, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 470, vadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,600, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

51. Zagórze B, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 100, vadium do licytacji wynosi rsr. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,500, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

52. Zakrzów, z przyległościami i przynależytościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 380, vadium do licytacji wynosi rs. 1,050, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,450, termin sprzedaży d. 28 Lutego (12 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Juszyńskim Grzegorzem.

53. Zakrzów i Zakrzówek, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościam i przynależytościami, położone w Okręgu Szkalbmierskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 780, vadium do licytacji wynosi rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,725, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Makowskim Stanisławem.

54. Żabice, Kółko i Szczeglin, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,200, vadium do licytacji wynosi rs. 6,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 50,000, termin sprzedaży dnia 28 Lutego (12 Marca) 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Makowskim Stanisławem.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana, w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej; gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, licytacja odbędzie się w jego Kancelarji, przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Kielce dnia 1 (13) Lipca 1869 roku.

Prezes, Rożycki.

Pisarz, Janczewski.

N. D. *6149. Начальникъ Гарволинскаго Уѣзда.*

Объявляетъ что 16 (28) Сентября с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ присутствіи Уѣзднаго Управленія посредствомъ опечатанныхъ декларацій (in minus) торги на отдачу съ подряда работъ по починкѣ Римско-Католическаго Костела, костельной ограды и колокольни въ г. Гарволинѣ, отъ смѣтной суммы 2,700 руб. 10 коп. изчисленныхъ Уѣзднымъ и Губернскимъ Архитекторомъ.

Желающіе затѣмъ взять сказанный подрядъ должны при объявленіи написанномъ на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства и по формѣ при семъ прилагаемой представить казначейскую квитанцію на внесенный имъ залогъ въ соразмѣрности $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 270 руб. 1 коп., который то зологъ можетъ быть внесенъ наличными деньгами или же закладными или ликвидаціонными листами, или впрочемъ другими кредитными бумагами разрешенными въ пріемъ на залоги, который неустоявшемуся при таковыхъ торгахъ будетъ возвращенъ, а удержавшагося будетъ высланъ въ Банкъ для прирощенія процентовъ.

Торговыя же условія какъ равно и смѣта могутъ быть разсматриваемы во всѣ присутственные дни за исключеніемъ праздничныъ и табельныхъ въ Гарволинскомъ Уѣздномъ Управленіи, объявленія должны быть писаны четко, чисто, безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ ибо иначе таковые не будутъ приняты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Гарволинскаго Уѣзда отъ . . Іюня с. г. за №. . даю сію декларацію въ томъ, что обязываюсь взять въ подрядъ работы по починкѣ Римско-Католическаго костела, костельной ограды и колокольни въ г. Гарволинѣ за сумму (N. прописью) квитанцію о внесеніи мною залога въ количествѣ 270 руб. 1 коп. при семъ представляю съ тѣмъ, что таковой залогъ если не удержусь при торгахъ будетъ мнѣ возвращенъ на руки (или по почтѣ), жительство мое въ N, годъ, мѣсяцъ и число, подпись должна быть разборчива.

Г. Гарволинъ, Августа 12 дня 1869 г.

2—3 Начальникъ Уѣзда. (. . . . . .).

N. D. 6371. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Такъ какъ торги на продажу казенной Гостинницы въ городѣ Брдовѣ, объявлены въ Еврейскія праздники къ 26 Августа (7 Сентября) с. г. то для исправленія этой ошибки, Кольское Уѣздное Управленіе, объявляетъ, что торги сіи производиться будутъ въономъ Управленіи въ отмѣненномъ срокѣ 5 (17) Сентября сего года съ 10 часовъ утра, изустно и посредствомъ занечатанныхъ пакетовъ отъ оуммы 489 руб. 65 коп.

Желающіе затѣмъ участвовать въ торгахъ, объязаны представить залогъ наличными деньгами равняющійся $^1/_{10}$ части суммы опредѣленной къ торгамъ.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно во время службы за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Коло, 20 Августа 1869 года.

Начальникъ Кольскаго Уѣзда, (. . . . . .).

N. D *6372. Кольское Уѣздное Управленіе.*

Доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что 5 (17) Сентября с. г. въ 10 часовъ утра въ городѣ Коло Уѣздный Секвестраторъ, будетъ производить торги на продажу разныхъ предметовъ, запрещенныхъ на пополненіе казенныхъ недоимокъ:

Съ имѣнія Тржебуховъ каменный 120 корцевъ ржи, оцѣненныхъ на сумму 480 руб.

Всякій затѣмъ желающій торговаться обязанъ прибыть въ означенный выше срокъ и мѣсто пріобрѣтенный въ наличныя деньги.

Г. Коло, 20 Августа 1869 года.

Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .)

N. D. *6180. Кампиноское Лѣсное Управленіе.*

Такъ какъ торги на продажу лѣсосѣкъ по нискоствольнымъ дачамъ здѣшняго лѣсничества, на основаніи распоряженія б. Финансоваго Управленія отъ 16 Іюня с. г. за № 16349/8195, опубликованные въ первомъ срокѣ несостоялись по неявкѣ покупателей, то объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что въ здѣшнемъ Управленіи въ деревнѣ Грабинѣ Сохачевскаго Уѣзда, 12 (24) числа Сентября мѣсяца с. г. въ 11 часокъ утра, будуть производиться новые изустные аукціонные (in plus) торги на продажу помянутыхъ лѣсосѣкъ начиная съ оцѣпочныхъ суммъ какъ слѣдуетъ:

въ дачѣ Нове-Буды.

Лѣсосѣка назначенная на 1868 г., отъ суммы 754 р. 81 к.

Лѣсосѣка назначенная на 1869 г., отъ суммы 782 р. 39 к.

въ дачѣ Лавки-Букове.

Лѣсосѣка назначенная на 1868 г. отъ суммы 116 р. 94 к.

Лѣсосѣка назначеяная на 1869 г. отъ суммы 93 р. 3. к.

въ дачѣ Блота-Фамулковскіе.

Лѣсосѣка назначенная на 1868 г. отъ суммы 401 р. $34^1/_2$ к.

Лѣсосѣка назначена на 1869 г., отъ суммы 378 р. 8 к.

Торги эти будутъ производится по каждой отдѣльно лѣсосѣкѣ и къ каждому торгу требуется залогъ въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части оцѣпочной суммы. Несостоявшимся при торгахъ, залоги тотчасъ будутъ возвращаемы. На уборку лѣса назначается трехъ годичный срокъ съ тѣмъ условіемъ, что бы покупщики причитающіяся принадлежности уплатили въ двухъ частіяхъ, 1 у тотчасъ при подписаніи аукціонныхъ протоколовъ, 2 ю же 1 Сентября 1870 года. Дальнейшія условія въ здѣшнемъ Управленіи размотривать и лѣсъ на мѣстѣ обозрѣвать возможно ежедневно исключая праздвичные дни.

д. Грабина 4 Августа 1869 года.

Старшій Надлѣсничій,

2—3 Хржановскій.

N. D. 6378. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie:

1. Zebutena Lihtenberg, handlującego, i

2. Seweryna Malinowskiego, obywatela obydwóch w Warszawie pierwszego pod Nr. 2424, drugiego pod Nr. 119 lit. b. zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Wincentego Mellerowicza Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 460 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu dwóch sum: a) rs. 666 kop. $66^2/_3$ i b) rs. 196 kop. 8, z procentem i kosztami od Feliksa Jagmin i Teofila Gierlicz, obywateli w Warszawie, pierwszego pod Nr. 1618 lit. o. drugiego pod Nr. 1432 zamieszkałych, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 8 (20) Kwietnia r. b. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Żurawiej pod Nr. 1618 lit. o. w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym IX gminie miasta Warszawy pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 2 kop. $34^1/_2$ położona, poszukiwanemi wierzytelnościami hypoteczuie obciążona. Tytuł własności tej nieruchomości jest uregulowany w wykazie hypotecznym na Feliksa Jagmiń, przy posiadaniu zaś i użytkowaniu takowej pozostaje Teofil Gierlicz, którego prawa do do zajętej nieruchomości z kontraktu kupna i sprzedaży daty 26 Listopada (8 Grudnia) 1867 r. płynące, sposobem zastrzeżenia w wykazie hypotecznym, objawione zostały. Teofil Gierlicz za kontraktem urzędowym przed Dąbkowskim Rejentem d. 10 (22) Stycznia 1868 r. sporządzonym, nieruchomość powyższą wraz z nieruchomością Nr. 1221A. wydzierżawił Tadeuszowi Fechner na rok jeden, poczynając od dnia 1 Stycznia n. s. 1868 r. do tegoż dnia i miesiąca 1869 r. za sumę rs. 5,250, lecz kontrakt ten przez Lichtenberga i Malinowskiego został zakwestjonowany.

Ogólnej rozległości powyższa nieruchomość obejmuje około łokc kwadratowych 2625, na której gruncie, są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy z cegły palonej na wapno masiv murowany z piwnicami sklepionemi, o parterze, entresolach, pierwszem i drugiem piętrze, dachówką karpiówką, a w części blachą żelazną kryty, o pięciu kominach murowanych nad dach wyprowadzonych

2. Oficyna z cegły palonej na wapno masiv murowana, na suterynach, o parterze, pierwszem i drugiem piętrze, dachówką kryta z 3 kominami murowanemi.

3. Oficyna z cegły palonej na wapno masiv murowana, na suterynie, o parterze, pierwszem, drugiem i trzeciem piętrze, dachówką kryta, o jednym kominie murowanym.

4. Komórki z cegły palonej na wapno masiv murowane, o parterze i pierwszem piętrze, z balkonem drewnianym przez całą długość piętra.

5. Zabudowania z cegły palonej na wapno masiv murowane, dachówką kryte, komórki i kloakę w sobie obejmujące, o parterze i pierwszem piętrze.

6. Wozownia z cegły palonej na wapno masiv murowana, o parterze z wrotami dwuskrzydłowemi i z dymnikiem u góry na drzwi zamykanym, dachówką kryta.

7. Stajnia z komórką z cegły palonej na wapno masiv murowana, na drzwi dwuskrzydłowe zamykana, dachówką kryta.

8. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną, i

9. Bruku z kamienia polnego całe podwórze pokrywającego, około sążni kwadr. 100.

W nieruchomości tej jest 22-ch lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uizczanej w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Wincentego Mellerowicza, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 460 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Adama Zaborowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie pod Nr. 405 urzędujacemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 20 Kwietnia (2 Maja) 1868 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, dnia 24 Kwietnia (6 Maja) 1868 r., a w dniu dzisiejszym, do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 1 (13) Lipca 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Winenty Mellerowicz Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, z zamieszkania wyżej wskazany.

Warszawa d. 7 (19) Maja 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 7 (19) Maja 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 1 (13) Lipca 1868 r., 15 (27) Lipca 1868 r. i 29 Lipca (10 Sierpnia) 1868 r. termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 2 (14) Grudnia 1868 r. wyznaczony został. Termin ten spełzł, skutkiem czego Trybunał wyrokiem daty 11 (23) Grudnia 1868 r. upoważnił Bernarda Pechkranz kupca w Warszawie pod Nr. 572 zamieszkałego, do dalszego popierania subhastacji, którą dyrygować będzie Józef Kirszrot Patron w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkały.

Wyrokiem Trybunału z dnia 10 (22) Stycznia 1869 roku, termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 21 Lutego (5 Marca) 1869 r. godzinę 10 rano wyznaczony został w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod 549 urzędującego.

Popierający subhastacją postępuje sumę rs. 4,300 i od tej sumy, lub od $^2/_3$ części szacunku, jaki biegli wykryją, zacznie się licytacja.

Warszawa d. 2 (14) Lutego 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniu 21 Lutego (5 Marca) 1869 r. przygotowawczego przysądzenia za sumę rs. 4,300, Trybunał wyrokiem w tejże dacie wydanym, termin do ostatecznej sprzedaży na dzień 7 (19) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Warszawa d. 28 Lut. (12 Marca) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy odbytym być nie mógł, gdyż małżonkowie Gierlicz założyli apelacją od wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 21 Lutego (5 Marca) 1869 r. zapadłego, która wyrokami Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego w dniu 9 (21) Lipca 1869 r. zapadłym, jako bezzasadna została oddalona, następnie Bernard Pehkranz wyrokiem ilacyjnym daty 20 Sierpnia (1 Września) 1869 r., pozyskał nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1618 lit. *o.* położonej, na dzień 19 Września (1 Października) 1869 r.

gedz. 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549.

Warszawa d. 20 Sierp. (1 Wrześ.) 1869 r.
Juljan Świerczewski.

N. D. 6379. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Henryka Kiwerskiego, obywatela, w dobrach Sokole Okręgu Garwolińskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Ciąglińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,750 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. i kosztów od Franciszka hr. Załuskiego, właściciela dóbr ziemskich Dobrzyniec Wielki z przyległościami, w Okręgu dawniej Siennickim, obecnie pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Mińsku Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, oraz od Edwarda Nast obywatela, podług wykazu hypotecznego jawnego współwłaściciela dóbr Dobrzyniec Wielki, czyli właściciela nomenklatury Międzylesie, części tychże dóbr Dobrzyniec Wielki, zaś w dobrach Celinów Okręgu Siennickim zamieszkałego, protokółem Walentego Supryniewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 18 (30) Września 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Dobrzyniec Wielki z przyległościami, składające się z folwarku i wsi Dobrzyniec Wielki, nomenklatury Międzyleś i nowo-erygowanych kolonji czyli wsi Józefów, w Okręgu dawniej Siennickim obecnie w Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Mińsku, w gminie Ruda, parafii Glinianka położone, prawem własności do egzekwowanych dłużników: Franciszka hr. Załuskiego i Edwarda Nast należące, w dzierżawnem posiadaniu Józefa Elżanowskiego na lat trzy, poczynając od d. 1 Lipca n. s. 1868 r. za cenę rs. 1,500 rocznie za kontraktem urzędownie w dniu 11 (23) Listopada 1867 r. przed Konstantym Dąbkowskim Rejentem w Warszawie sporządzonym zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók miary nowopolskiej 38 oprócz gruntów włościańskich obejmujące.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa gontami kryty, trzy kominy murowane mający.
2. Dziedziniec z klombami z krzewów i drzew dzikich ozdobiony, sztachetami drewnianemi ogrodzony z furtką i bramą wjezdną.
3. Studnia balami cembrowana z kołem i kubłem na łańcuchu, pod daszkiem gontami krytym.
4. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.
5. Budynek z drzewa gontami kryty, o jednym kominie murowanym.
6. Ogród owocowy i warzywny w części sztachetami ogrodzony, w którym jest drzew owocowych około sztuk 200, kilkanaście orzechów włoskich i innych krzewów.
7. Oficyna z drzewa parterowa gontami kryta, z kominem murowanym.
8. Piwnica czyli parsk gontami kryty.
9. Stajnia z bali słomą poszyta.
10. Chlewek z drzewa gontami kryty.
11. Stodoła z drzewa słomą poszyta.
12. Komórki z drzewa gontami pokryte.
13. Stodoła z drzewa deskami pokryta, przy której jest szopa na słupach drewnianych, pod którą jest maneż od maszyny młocarni fabryki Lilpopa w stodole znajdującej się.
14. Spichrz z drzewa gontami kryty.
15. Gołębnik na słupie drewnianym.
16. Budynek z drzewa słomą poszyty.
17. Dom z drzewa gontami pokryty, dwa kominy murowane mający, dla służby dworskiej przeznaczony.
18. Chlewy z drzewa gontami kryte.
19. Gorzelnia z drzewa gontami pokryta o jednym kominie murowanym, ściana tylna której jest w części murowana.

W gorzelni tej znajduje się aparat miedziany wraz z statkami do tego należącemi.

20. Owczarnia z cegły palonej na podmurowaniu z kamienia polnego zbudowana, gontami kryta.
21. Dom z drzewa gontami kryty, o jednym kominie murowanym.
22. Dom takiż z drzewa słomą poszyty, o jednym kominie murowanym.
23. Dom z drzewa słomą poszyty, o jednym kominie murowanym.
24. Obórka z drzewa słomą poszyta.
25. Kuźnia z drzewa gontami pokryta, z kominem murowanym.
26. Dach po cegielni bez poszycia.
27. Karczma z drzewa gontami kryta dwa kominy murowane mająca, w której mieszka Michał Maurer karczmarz, szynkuje trunek dworski, opłaca rocznie po rs. 85. Przy karczmie tej przybudowana:
28. Kuźnia z drzewa gontami pokryta z kominem murowanym, w której mieszka Michał Mauer kowal za opłatą od dworu

W dobrach Dobrzyniec Wielki jest 22 włościan z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających, Najwyższym Ukazem uwłaszczonych, w akcie zajęcia wymienionych.

Jest prócz tego 7 włościan w akcie zajęcia wymienionych, którzy nowo osiedli, za kontraktem urzędowym przed Rugiewiczem Rejentem w roku 1866 sporządzonym.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Franciszka Ciąglińskiego, Obrońcy przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Bolesławowi Miaskowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Mińsku, tamże urzędującemu na ręce własne.
2. Michałowi Wojdyga, Wójtowi Gminy Ruda, do której dobra Dobrzyniec Wielki należą, we wsi Rudzie urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 7 (19) Listopada 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 3 (15) Lutego 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Franciszek Ciągliński Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 6 (18) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 6 (18) Grudnia 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji w dniach 3 (15) Lutego 1869 r. 17 Lutego (1 Marca) i 3 (15 Marca tegoż roku, Trybunał wyrokiem w dacie odbycia trzeciej publikacji to jest dnia 3 (15) Marca 1869 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Dobrzyniec Wielki wyznaczył na dzień 7 (19) Kwietnia r. b. 1869, w którym to terminie na jawnem posiedzeniu Trybuuału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana odbędzie się przysądzenie co do dóbr Dobrzyniec Wielki bez Nomenklatury Międzylesie za sumę rs. 15,000, a co do Nomenklatury Międzylesie za sumę rs 1,500. Zaś w terminie stanowczej sprzedaży, licytacja rozpocznie się od pomienionych sum to jest do dóbr Dobrzyniec Wielki bez Nomenklatury Międzyleś od rs. 15,000, a o do Nomenklatury Międzyleś od sumy rs. 1,500 lub też od dwóch trzecich części szacunku przez biegłych ustanowić się mającego, oddzielnie co do dóbr Dobrzyniec Wielki bez Nomenklatury Międzyleś, a oddzielnie co do tejże Nomenklatury Międzylesie.

Warszawa d. 8 (20) Marca 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym dobra ziemskie Dobrzyniec Wielki w Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej położone przysądzone zostały przygotowawczo Franciszkowi Ciąglińskiemu Mecenasowi za sumę rs. 15,000, a zaś Nomenklatura Międzyleś za sumę rs. 1,500 temuż Ciąglińskiemu i Trybunał wyrokiem daty 7 (19) Kwietnia 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonych dóbr i Nomenklatury na dzień 20 Maja (1 Czerwca) 1869 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zaczynać się będzie dóbr Dobrzyniec Wielki bez Nomenklatury Międzyleś od sumy rsr. 15,000, a Nomenklatury Międzyleś od rs. 1,500 lub też od dwóch trzecich części szacunku taksą biegłych wynaleźć się mającego, oddzielnie co do dóbr Dobrzyniec Wielki, a oddzielnie co do Nomenklatury Międzyleś.

Na vadium złożyć należy sumę rs. 3,000 co do dóbr Dobrzyniec Wielki, zaś co do Nmenklatury Międzyleś sumę rs. 750.

Plus licytant dóbr Dobrzyniec Wielki mocen jest licytować Nomenklaturę Międzyleś bez oddzielnego vadium.

Warszawa d. 5 (17) Kwietnia 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Po bezskutecznym upływie powyższego terminu z powodu zaszłych sporów i po oddaleniu tychże sporów wyrokami Sądu Apelacyjnego z dnia 9 (21) Lipca i z dnia 8 (20) Sierpnia 1869 r., nowy termin do sprzedaży stanowczej oznaczony został na dzień 23 Września (5 Października) 1869 r. godz. 10 z rana wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie d. 11 (23) Sierpnia t. r. na ilację wydanym. W powyższym więc terminie w zwykłym miejscu posiedzeń Trybunału odbędzie się stanowcze przysądzenie naprzód dóbr Dobrzyniec Wielki bez Nomenklatury Międzyleś, poczynając licytację od kwoty rs. 24,787 kop. $6^2/_3$, a zaraz następnie Nomenklatury Międzyleś poczynając licytację od kwoty rsr. 1,511 kop. $33^1/_3$, jako dwóch trzecich części szacunków przez biegłych ustanowionych.

Inne wiadomości pozostają te same jak w ustępach poprzedzających.

Warszawa d. 22 Sier. (3 Wrześ.) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Juljan Swierczewski.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 6254. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Іосифа Аркушевскаго, лѣтъ 27 отъ роду, служителя, послѣднѣе время нодъ № 1258*А*. проживающаго, дабы собственному своему дѣлу явился въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней, въ противномъ ибо случаѣ по закону съ нимъ поступлено будетъ.

Г. Варшава, 11 (23) Августа 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

*

Wzywa niniejszem Józefa Arkuszewskiego. lat 27 wieku, parobka, ostatnio pod Nr. 1258*A* zamieszkałego, ażeby w interesie swoim własnym przybył do Sądu tutejszego w przeciągu dni 30, w przeciwnym bowiem razie wedle prawa z nim postąpiono będzie.

Warszawa d. 11 (23) Sierpnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 6251. *Судъ Исправительной I. Отдѣленія Г. Варшавы.*

22 Мая 1869 г. надъ скамейкою на Александровскомъ съѣздѣ, найдено мертвое дитя мужескаго пола. Потому вызываетъ симъ всякаго кто имѣетъ свѣдѣнія о матери упомянутаго дитяти или лицахъ, которые подбросили оное дитя, дабы объ этомъ здѣшній Судъ, или ближайшій своего мѣста жительства увѣдомилъ.

Г. Варшава, 7 (19) Августа 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

*

W dniu 22 Maja r. b. pod ławką na Aleksandrowskim Zjeździe, znalezione zostały zwłoki nieżywego dwu-tygodniowego dziecka płci męzkiej. Wzywa przeto każdego ktoby posiadał wiadomość o matce dziecięcia, lub o sprawcach podrzucenia onego, ażeby o tem Sąd tutejszy, lub najbliższy swego zamieszkania powiadomić zechciał.

Warszawa dnia 7 (19) Sierpnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyżniewski.

N. D. 6255. *Судъ Исправительной I Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Станислава Соколовскаго, лѣтъ 57 отъ роду, католическаго вѣроисповѣданія, сторожа дома № 2625 женатаго и семейнаго, дабы для выслушанія рѣшенія здѣшняго Суда, явился не позже въ 30-ти дняхъ, въ противномъ ибо случаѣ, по закону съ нимъ поступлено будетъ.

Варшава дня 11 (23) Августа 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

*

Wzywa niniejszem Stanisława Sokołowskiego, lat 57, katolika, stróża domu Nr. 2625, żonatego, dzietnego, ażeby dla wysłuchania wyroku Sądu tutejszego, przybył najdalej w dniach 30, gdyż w przeciwnym razie wedle prawa postąpiono z nim będzie.

Warszawa d. 11 (23) Sierpnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 6252. *Судъ Исправительной Полиції I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Стражникъ Вольской Части 6 (18) Іюля с. г. въ каридорѣ Вольской Заставы, нашелъ человѣка больнаго, который на другой день въ Больницы Св. Духа умеръ. Человѣкъ этотъ сказалъ только то, что онъ проживаетъ въ X Части а имя его Игнатій. Лѣтъ ему около 50, волоса, борода и усы бѣло-курые, одѣтъ въ черный порванный сертукъ и брюки триковые порванные. Такъ какъ фамилія этого человѣка неизвѣстна то вызываетъ каждаго, который знаетъ о его фамиліи, дабы далъ знать о таковой здѣшнему Суду или ближайшей власти.

Варшава, 31 Іюля (12 Августа) 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

*

Strażnik Wolskiego Cyrkułu, 6 (18) Lipca r. b. dostrzegł człowieka słabego w korytarzu wiodącym do Kancelarji Rogatkowej, któren na drugi dzień odwieziony do Szpitala Ś-go Ducha zmarł. Człowiek ten powiedział to tylko, że mieszka w Cyrkule X imie jego Ignacy, lat około 50, włosy, broda i wąsy siwe, odziany był on w czarnym rozerwanym tużurku, spodniach korcikowych podartych Ponieważ nazwisko tego człowieka jest niewiadome, wzywa przeto każdego, który wie o nazwisku, iżby dał znać Sądowi tutejszemu lub najbiższej władzy.

Warszawa d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyżniewski.

N. D. 6256. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Аполонію Колодзейскую, лѣтъ нынѣ 22 отъ роду, католическаго вѣроисповѣданія, девицу служанку, послѣднѣе время на службѣ въ домѣ подъ N. 426, состоящею, дабы для выслушанія рѣшенія Уголовнаго Суда въ Варшавѣ явилась въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней, въ противномъ ибо случвѣ, по закону съ нею поступлено будетъ.

Варшава дня 13 (25) Августа 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

*

Wzywa niniejszym Apolonję Kołodziejską, lat 22, katoliczkę, pannę, służącę, ostatnio w służbie pod Nr. 426 zostającą, ażeby celem wysłuchania wyroku Sądu Kryminalnego w Warszawie, stawiła się w Sądzie tutejszym najdalej w dni 30, w przeciwnym bowiem razie wedle prawa postąpionem będzie.

Warszawa dnia 13 (25) Sierpnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 6354. *Сейнскій Мировой Судъ.*

Вызываетъ Ивана Елицкаго изъ деревни Радзишки, Мацьковской гмины, неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, чтобы въ продолженіи 30 дней со дня напечатанія, явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу или повѣдомилъ здѣшній Судъ о мѣсто пребываніи ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Сейны, Августа 19 (31) дня 1869 г.
Предсѣдательствующій, Грабовскій.

N. D 6355. *Судъ Исправительной Полиціи въ Ломжи.*

Вызываетъ Генріету Лопянъ Прусскую подданную, изъ города Ломжи бѣжавшую, въ настоящее же время неизвѣстную, по мѣсту жительства, явиться въ Судъ, въ продолженіи 30 дневнаго срока, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ съ нею по закону

Г. Ломжа, 12 (24) Августа 1869 года.
Предсѣдетальствующій Судля.
Мильбергъ.

*

Zapozywa Henrykę Łopian, poddanę pruską z miasta Łomży zbiegłą, a obecnie z pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 w Sądzie stawiła się, gdyż w przeciwnym razie podług przepisów prawa z nim postąpiono będzie.

Łomża d. 12 (24) Sierpnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Milberg.

N. D. 6344. *Судъ Простой Полиціи въ Прагѣ.*

Объявляетъ, что 6 (18) Іюня с. г. Варшавская Полиція отобрала отъ подозрительнаго лица, мебельную шерстянную матерію до 20 аршинъ, темнаго цвѣта, стоимости пять руб. сер.

Предлагаетъ собственника оной прибыть въ здѣшній Судъ съ доказательствами въ теченіи 20 дней, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по законамъ.

въ Прагѣ, 6 (18) Августа 1869 года.
Подсудокъ, Бѣлинскій.

*

Ogłasza, że w dniu 6 (18) Czerwca r. b. od podejrzanej osoby policja warszawska odebrała materję wełnianą adamaszkiem zwaną koloru popielatego wypłowiałą około 20 arszynów, oszacowaną na rs. 5.

Wzywa przeto właściciela onej, iżby z dowodami własności przybył do Sądu tutejszego w przeciągu dni 20, gdyż po upłuwie tego czasu, z materją jak z prawa wypadnie postąpione będzie.

Praga, d. 6 (18) Sierpnia 1869 r.
Podsędek, Bieliński.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.— Za pozwoleniem Cenzury.